

Notat

Til: Kirsti Klokkehaug

Kopi til:

Fra: Fakultet for arkitektur og design

Dette dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ingen fysisk signatur

Hørings svar fra AD på Reitan-utvalgets og Bolland-utvalgets rapporter om etter- og videreutdanning

Vi viser til høringsinvitasjon fra prorektor for utdanning på Reitan- og Bolland-utvalgets rapporter om etter- og videreutdanning.

Våre institutt ble invitert til å komme med sine høringsinnspill, i tillegg ble det arrangert et arbeidsmøte for å diskutere de to rapportene med vitenskapelig ansatte som underviser innenfor fakultetets EVU-tilbud pr. i dag. Arbeidsgruppen har utarbeidet et notat som er vedlagt fakultetets hørings svar og som berører viktige aspekt fra fagmiljøene som underviser innenfor EVU i dag, både gjennom vårt erfaringsbaserte masterprogram i Eiendomsutvikling og –forvaltning og enkeltstående kurstilbud innen transformasjon/bygningsvern.

Dersom NTNU skal nå målet om å øke EVU-aktiviteten fra 8 500 til 20 000 personer som årlig avlegger studiepoeng, må EVU inkluderes i strategi og utviklingsplaner på alle nivåer. Samtidig er det vanskelig å se for seg en så kraftig økning uten at de finansielle rammebetingelsene vurderes. Skal vi øke aktiviteten betydelig uten å tilføre nye ressurser, vil det nødvendigvis gå på bekostning av både undervisningen og forskningen/kunstneriske utviklingsarbeidet som inngår i ansattes stillinger i dag.

EVU skal svare til behov for økt kunnskap og kompetanse både innenfor det offentlige og det private markedet. For å kunne være i stand til å ivareta samfunnsoppdraget for livslang læring, kreves en viss forutsigbarhet når det gjelder finansiering. Dersom utvikling av undervisningstilbudet og gjennomføringen av undervisningen skal legges til i oppgaveporteføljen til faste vitenskapelig ansatte, vil det kunne gå utover undervisningsaktiviteten til våre studenter på ordinære studieprogram.

Postadresse	Org.nr. 974 767 880	Besøksadresse	Telefon	Saksbehandler
7491 TRONDHEIM	E-post: postmottak@ad.ntnu.no	Alfred Getz vei 3	+47 73 55 02 75	Camilla Skjold Ødegaard
	http://www.ntnu.no		Telefaks +47	Tlf: +47 73 59 50 99

All korrespondanse som inngår i saksbehandling skal adresseres til saksbehandleren ved NTNU og ikke direkte til enkeltpersoner. Ved henvendelse vennligst oppgi referanse.

Dersom utvikling og undervisning av EVU skal inngå som ordinær utdanningsvirksomhet, er det altså sterkt ønskelig at de finansielle rammebetingelsene er forutsigbare. Det vil være en stor økonomisk risiko for fakultet/institutt dersom ansettelse knyttet til utvikling og gjennomføring av økt EVU-aktivitet forutsettes dekket inn av ekstern finansiering.

En annen viktig faktor som bør være tilstede, spesielt dersom mindre fakultet/institutt skal lykkes med sin EVU-satsing, er gode fellestjenester som kan støtte utvikling av nye EVU-tilbud.

Reitan-rapporten:

AD-fakultetet støtter langt på vei anbefalingen gitt i Reitan-rapporten, men med unntak av to av anbefalingene beskrevet under:

Anbefaling 7 om standardisering av søknadsfrister:

Behov for fleksibilitet vs. forutsigbarhet og god planlegging vil kunne variere med valg av leveransemodell.

Der kanskje erfaringsbaserte masterprogram og enkeltemner som tilbys hvert semester/år kan passe inn i en slik modell, vil andre undervisningstilbud kunne ha behov for en større fleksibilitet med hensyn til søknadsfrister for å ivareta ulike behov i markedet.

Anbefaling 15 om støttefunksjoner for EVU-virksomheten skal plasseres der tilsvarende oppgaver for ordinær utdanningsvirksomhet ligger:

Fakultetet er ikke overbevist om at den integrerte modellen er den beste slik utvalget anbefaler. Dersom de andre 14 anbefalingene i Reitan-rapporten skal legges til grunn, mener vi det er spesielt viktig at NTNU fortsetter å ha en sentral enhet som kan ivareta behovet for bistand til utvikling av nye EVU-tilbuds, administrasjon av etablerte tilbud og å være en felles merkevare for sin EVU-virksomhet. Det er viktig å sikre tilstrekkelig administrativ støtte slik at alle fakultet/institutt kan utvikle sin EVU-virksomhet uavhengig av størrelse og robusthet i egen administrasjon.

Fakultetet støtter prinsippene om at enkelte støttefunksjoner kan plasseres der tilsvarende funksjoner ligger for ordinære studietilbud i dag. Det kan være opptak, eksamensadministrasjon, koordinering av undervisningsrom og -arealer. Samtidig er det viktig for oss trekke fram de områdene der vi som et av de minste fakultetene ser at vi vil ha behov for støttefunksjoner for å kunne øke vår EVU-virksomhet:

1. Behov for støtte til utvikling av nye EVU-tilbud:

Dersom AD-fakultetet skal være i stand til å øke utdanningstilbudet innen EVU vil det være helt avgjørende med dedikerte ressurser til hjelp med utvikling av nye studietilbud. De større fakultetene vil muligens ha nødvendig kompetanse eller kapasitet til å skaffe seg denne internt, mens mindre fakultet vil ha behov for støtte utenfor fakultet/institutt til utvikling av nye tilbud.

Institutt for design mottar mange forespørsler om kurs og opplæringstilbud innen sine fagområder fra både NTNU-interne enheter, offentlige og private virksomheter. Verken instituttet eller fakultetet er robuste nok til å kunne følge opp disse forespørselene uten å prioritere ned ordinær undervisnings- og forskningsaktivitet samt administrasjonen av denne.

Det er selvsagt både viktig og ønskelig å imøtekomme denne etterspørselen, men skal vi klare det, vil det for oss være helt avgjørende med tilgang på støtte til utvikling av nye EVU-tilbud. Vi tror ikke det er realistisk å opparbeide tilstrekkelig med ressurser og kompetanse på dette internt på mindre institutt og fakultet, men at denne tjenesten bør ligge sentralt på NTNU.

2. Administrasjon og oppfølging:

Vi kan vanskelig se for oss at rekrutteringen og markedsføringen av EVU-tilbudet skal spres på flere enheter, heller ikke administrasjonen og oppfølgingen av denne studentgruppen som i mange tilfeller skiller seg fra fulltidsstudenten med behov for annen type oppfølging.

Slik administrasjon er dimensjonert på fakultetet og instituttene pr i dag, finnes det liten eller ingen ledig kapasitet til å håndtere administrasjon og oppfølging av deltakere på EVU-tilbudene.

3. Behov for egnede undervisningslokaler tilknyttet campus:

En klar tilbakemelding fra fakultetets fagmiljøer som driver videreutdanning i dag er at de opplever dårlig tilgang på egnede lokaler på og nær campus. Dette fører til at hoteller/konferanserom må tas i bruk ved fysiske samlinger. Slike lokaler gir ingen NTNU-tilhørighet og gjør at penger som kunne blitt brukt på økt utdanningskvalitet, heller må brukes å leie av eksterne lokaler. Felles romplanlegging vil kunne utnytte arealene i større grad i tillegg til å tilføre NTNU-identitet til EVU-tilbudet.

Bolland-rapporten:

AD-fakultet støtter i hovedsak Bolland-utvalgets anbefalinger, men mener at selv om etablering av NTNU EVU i Oslo er en del av NTNU sine ambisjoner om vekst, er det viktig å løse behovet for egnede undervisningsarealer for EVU-kurs på campus først.

Vi vil påpeke at etableringen av et Oslo-kontor med egen stab står litt i motsetning til Reitan-rapportens anbefaling om en integrert modell med avvikling av NTNU Videre.

Når det gjelder spørsmålet om behovet for en felles merkevare for EVU ved NTNU, mener vi det er viktig med en enhetlig og profesjonell markedsføring av EVU-tilbudet for å sikre synlighet i konkurranse med andre aktører med gode ressurser, både faglige og økonomiske. Slik kan man også samordne markedsføring av flere EVU-tilbud. Behovet for målrettet markedsføring ble også framhevet i workshop 31. august 2018 (Bolland-rapporten).

En samlet merkevare vil også gi en samlet oversikt over EVU-tilbud ved NTNU, både for potensielle studenter og ansatte. Ansatte vil kunne få oversikt over tilgrensende EVU-tilbud ved andre fakultet, ikke bare eget, noe som kan gjøre det lettere å ta initiativ for å jobbe på tvers med EVU-

virksomhet. Det vil også kunne redusere risikoen for å etablere nye tilbud som konkurrerer med eksisterende tilbud ved NTNU.

Det er viktig og fortsatt kunne bygge EVU ved NTNU som en merkevare med egenart, med en enhetlig og tydelig front utad. Overlates dette til hvert enkelt fakultet vil vi kunne miste vesentlige deler av egenarten.

Vedlegg:

Notat fra arbeidsgruppe – høring EVU

Notat

Til:	Kirsti Klokkehaug
Kopi til:	Instituttene ved HF og fakultetets studieseksjon
Fra:	Det humanistiske fakultet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent, og det har derfor ingen fysisk signatur

Høringssvar fra Det humanistiske fakultet: Reitan-utvalgets og Bolland-utvalgets rapporter om etter- og videreutdanning

Det humanistiske fakultet viser til invitasjon til høring av Reitan-utvalgets og Bolland-utvalgets EVU-rapporter. Fakultetets institutter er invitert til å levere innspill. To institutter (Institutt for språk og litteratur /ISL og Institutt for kunst- og medievitenskap/IKM) har bidratt inn i høringa.

Instituttene syn fraviker fakultetets på spørsmålet om valg av modell for framtidig organisering av støtteapparat for EVU. Instituttene notater ligger som dokument 14 og 15 på saken.

Det videre notatet oppsummerer fakultetets innstilling.

Generelt om begge rapporter

Kommentarer til beskrivelsene av dagens situasjon og framtidens behov

Fakultetet kjenner seg igjen i beskrivelsene.

I fakultetets strategi er det et uttalt utviklingsmål innenfor utdanning og læringsmiljø at vi skal gi etter- og videreutdanning som er etterspurt både av offentlig sektor og næringslivet.

Både den kommende [fagfornyelsen](#) (fornyelse av alle læreplaner i grunnskole og videregående opplæring fra 2020) og kompetansereformen [Lære hele livet](#) vil føre til et økt og faglig utvidet behov for etterutdanning for lærere.

Dette gjør det helt nødvendig med velfungerende støttefunksjoner for EVU og tydelig organisering av EVU-utvikling og -administrasjon.

Fram til i dag har vi opplevd utfordringer med uklar arbeidsfordeling mellom NTNU Videre og fakultet og institutter og behov for tydeligere rolleavklaring for aktører involvert i EVU (KOMPiS, NTNU Videre, institutt og fakultet). Vi ser behov for bedre systemer for økonomi, porteføljehåndtering, øvrig studieadministrasjon og prosjektstyring.

[Synspunkter og motforestillinger til anbefalingene gitt i de to rapportene](#)

Reitan-rapporten

Utvalget foreslår å standardisere søknadsfrister for EVU, og å samordne frister og årshjul med de som gjelder for den øvrige studieporteføljen ved NTNU. Vi ser verdien av dette.

Likevel fordrer kompleksiteten i oppdragsgivere og målgrupper for EVU-tilbudene fleksibilitet. EVU-tilbudene svarer ut samfunnsbehov som oppstår, og en studieplanprosess av standard NTNU-lengde vil ikke alltid gjøre det mulig å konkurrere med andre institusjoner om å levere tilbud som svarer på etterspørselen.

Vi ser derfor for oss at etablerte og stabile tilbud (for eksempel innenfor KOMPIS) innlemmes i ordinær studieplanprosess, og forholder seg til ordinære søknadsfrister, mens vi må være fleksible på prosess og frister i etablering av nye tilbud.

Bolland-rapporten

Utvalget foreslår tre EVU-områder (teknologi, økonomi og ledelse; utdanning; helse, velferd og omsorg) og tilhørende programråd. HF vil understreke at det er behov for tydelig mandat for disse programområdene, da de vil håndtere svært heterogene studietilbud og mange fakultet og institutter vil være involvert i hvert av dem.

I tillegg ønsker fakultetet at det andre området benevnes «utdanning og kompetanse», slik at det i større grad åpner for bidrag fra humaniora. Til «kompetanse» vil vi kunne koble både oppøving av digitale ferdigheter og kritiskanalytisk forståelse av digitaliseringsprosesser og digital hverdag.

Spesifikke høringspunkter, Reitan-rapporten

Vurdering av om de finansielle rammebetingelsene beskrevet i rapporten påvirker NTNUs EVU-ambisjoner og fagmiljøenes egne muligheter til å bidra med å nå dette målet

Fakultetet er i slutføringsfasen av kategorisering av eksisterende EVU-tilbud i henhold til Reitan-utvalgets finansielle rammebetingelser. For det eksisterende tilbudet, ser det ut til at vi ender i økonomisk balanse. Unntaket her er EVU-tilbudet Take credit, som kan bli for kostbart til å videreføre.

Vi vil også gjøre oppmerksom på at det er knyttet noe usikkerhet til den tekniske rapporteringa av studiepoengproduksjon på enkeltstudenter i FS, noe som kan gi uriktig uttelling for EVU-tilbudene. Vi har forstått det slik at det særlig gjelder studenter som er registrert med flere studieretter.

Synspunkter på anbefalt modell (integreert modell)

Når det gjelder Reitan-utvalgets skisserte modeller for framtidig organisering av støtteapparat for EVU, er fakultetet enig i prinsippet om at denne typen støtteapparat bør ligge nærmest mulig primærvirkningsheten, og vi støtter derfor den integrerte modellens forslag om å overføre ressurser og kompetanse fra Seksjon for etter- og videreutdanning ut på enhetene.

I tillegg ser vi ingen grunn til at ikke funksjonene i støtteapparatet skal speile strukturen for den øvrige studieporteføljen ved NTNU (med tanke på organisering av opptak, rekruttering, og lignende).

Våre institutter ISL og IKM deler ikke dette synet. Fakultetet mener mange av instituttenes motargumenter er gode.

Basert på motargumentene velger fakultetet derfor å beskrive potensielle utfordringer med modellen som det er viktig å ta hensyn til ved innføring:

- Vi må sørge for at enheter med EVU-aktivitet får tilstrekkelige ressurser til å ivareta EVU uten at aktiviteten fører til betraktelig merbelastning på nåværende administrasjon og faglærere. Det vil derfor være en forutsetning at det overføres ressurser og kompetanse (personer) til enhetene som skal overta støttefunksjonen.
- Vi må sørge for å ivareta, videreføre og videreutvikle kompetansen som i dag ligger i NTNU Videre ved spredning av ressursene ut på enhetene. Det blir viktig å skape møteplasser og nettverk for de som jobber med EVU-administrasjon, slik at kompetansen (for eksempel målgruppe- og markedskjennskap) ikke utvannes.
- Vi må vurdere om innføring av modellen skal utsettes til utbedrede og EVU-tilpassede systemer er ferdig utviklet (studieplanverktøy, nettbutikk-løsning, maconomy, osv).
- I det organisering av EVU-administrasjonen skal speile strukturen for øvrig studieadministrasjon, blir det viktig å anerkjenne og legge til rette for denne studieporteføljens særtrekk. Når det kommer til for eksempel studentrekruttering, vil EVU-tilbudene fordre ren markedsføring, mens vi ikke driver markedsføringsarbeid for de øvrige studietilbudene.
- Det må være opp til fakultetene om EVU-ressursene skal legges på nivå 2 eller 3. HF ser for seg å legge denne funksjonen til fakultetsnivået, både med hensyn til størrelsen på fakultetets samlede EVU-portefølje, og med tanke på at institutter som ikke i dag tilbyr EVU-emner kan komme til å gjøre det – og i så tilfelle oppleve manglende støtteapparat dersom det ikke ligger på nivå 2.
- Vi må se for oss at det i alle fall i en innføringsfase vil bli behov for økte ressurser og strategimidler til dette området for å få gjennomført omorganiseringa på en god måte.

Spesifikke hørings spørsmål, Bolland-rapporten

Trenger NTNU en felles merkevare for EVU (NTNU Videre)?

HF mener vi har behov for å beholde og styrke NTNU Videre som felles merkevare for EVU. NTNU må ha gode nettsider som gir videreutdanningsstudenten samlet tilgang til informasjon om tilgjengelige studietilbud tilrettelagt for studenter som ønsker kompetanseheving på deltid.

Bør NTNU satse mer på rene nettbaserte EVU-tiltak (MOOC etc.)?

HF ser at nettbaserte EVU-tilbud kan være kostnadseffektive og bærekraftige løsninger for kurs der dette er en faglig sett egnet undervisningsform. ISL har gjort seg gode erfaringer med nettbaserte studietilbud, både med enkeltemner og større studiepakker.

For enkelte ordinære emner kan det være aktuelt å tilby en nettbasert versjon som EVU-kurs. I tillegg vil et eventuelt gjennomslag for en mer rommelig kategori kalt «utdanning og kompetanse» åpne opp for at flere humanistiske fagmiljøer potensielt kan bidra med interessante nettbaserte tilbud.

Med bakgrunn i utredninga, hvilke EVU-tilbud ser dere muligheter for å tilby på kort og lengre sikt?

ISL planlegger å fortsette med dagens EVU-tilbud.

IKM har få muligheter til å opprette nye eller videreføre eksisterende EVU-kurs (blant annet på grunn av store utskiftninger i staben), men de vil vurdere å tilby kurs fra sin ordinære portefølje for EVU-studenter. IKM mener at fagene deres ligger på siden av det som etterspørres i markedet, men ser likevel muligheter innenfor feltene kultur og utdanning. De melder videre om stor usikkerhet rundt finansiering, særlig når det gjelder kurs som er delfinansiert med deltakeravgift.

Anne Kristine Børresen
dekan

Anne Marit Skancke
leder, studieseksjonen

Notat

Til: Kirsti Klokkehaug

Kopi til:

Fra: Fakultet for informasjonsteknologi og elektroteknikk

Høringsvar IE - Reitan-utvalgets og Bolland-utvalgets rapporter om EVU

Vi viser til ePhorte-sak 2019/5846/KIRSTRKL av 12.2.2019 og gir her vårt samlede høringssvar på ovennevnte rapporter.

Innledningsvis ønsker vi å kommentere at vi finner begge rapportene grundige og godt gjennomarbeidede. Uavhengig av valg av fremtidig organisering av EVU må ny organisering være på plass, og velfungerende, før eksisterende organisering og ansvar endres.

Generelle spørsmål begge rapporter:

Begge rapportene gir et nyansert bilde av dagens situasjon for NTNUs EVU-virksomhet og framtidens behov. Et samfunn i endring innebærer stort behov for EVU, ikke minst i perspektivet livslang læring. Digitalisering er i så måte et svært sentralt stikkord.

En betydelig styrking av EVU-tilbudet ved NTNU ser vi som et godt svar på samfunnets behov, hvor ikke minst behovet for kompetanse knyttet til digitalisering blir mer og mer fremtredende. Se under for våre kommentarer og innspill.

Ambisjonsnivået

Fakultetet støtter ambisjonen om en vesentlig økning i omfanget av EVU-tilbudet. Dette vil kreve mer ressursbruk knyttet til EVU, både faglig og administrativ, og må finansieres gjennom egenbetaling, annen tilførsel av nye ressurser eller omprioritering av eksisterende ressurser. Vi vil bemerke at den nye tolkningen av regelverket for egenfinansiering allerede har hatt negativ virkning på EVU-tilbudet, først og fremst ved Institutt for datateknologi og informatikk. Her er nå ca 50 emner tatt ut av EVU-porteføljen.

Videre mener vi at arealsituasjonen også må vurderes nøye når det gjelder i hvilken grad EVU-studenter skal eller kan tilbringe tid på campus. I forbindelse med samlokaliseringsprosjektet ble det for eksempel i sin tid tatt et strategisk valg om å flytte bl.a. EVU-aktiviteter ut fra campus Gløshaugen for å kunne gjennomføre flytting av teknologimiljøene på Kalvskinn til Gløshaugen.

Ulike markeder og ulike behov

Reitan-rapporten legger stor vekt på standardisering av EVU-tilbudet. Vi tror at dette i en del tilfeller kan fungere, dersom EVU-tilbudet utgjør en del av den ordinære virksomheten, men ser også utfordringer med et for sterkt fokus på standardisering. EVU-tilbudet skal dekke mange ulike markeder, mange ulike fagfelt og mange ulike behov. Dette gjør at behovet for fleksibilitet er stort og at potensialet for standardisering tilsvarende blir mindre. Vi ser for eksempel at mange etterspør spesielle personer med spisskompetanse, noe som gjør at vi ikke kan se fagmiljøene som en homogen gruppe.

Etablerte (gradsgivende) videreutdanninger kan være integrert i studieprogramporteføljen, men andre etter- og videreutdanningstilbud (enkeltemner, kortere studier, oppdragsemner/studier osv.) trenger sannsynligvis mer fleksibilitet med tanke på godkjenning, igangsettelse, oppstart og gjennomføring.

Mange EVU-studier kan ikke integreres i den ordinære undervisningen (eller på lik linje med ordinær undervisning), da mange tar dette i tillegg til jobb. Eget undervisningsopplegg må tilrettelegges både med tanke på undervisningsform, tidspunkt og vurderingsform.

Valg av modell

IE foretrekker en modell som innebærer både desentralisering av EVU-tilbudet og opprettholdelse av en del fellestjenester i et sentralt apparat: Den såkalte hybrid-modellen. Naturlig å se for seg på sentralt nivå er blant annet salg/markedsføring, herunder merke varebygging, og økonomi. En forutsetning for en slik modell er at både fakultet og institutter styrkes når det gjelder faglige og administrative ressurser. Vi vil anbefale videre arbeid for å definere en best mulig arbeidsdeling mellom fakulteter og institutter på den ene siden og et sentralt EVU-apparat på den andre siden.

Insentiver

Det eksisterer i dag i liten grad en EVU-kultur ved fakultetet, selv om noen institutter har hatt betydelig EVU-virksomhet. For å styrke EVU-innsatsen i bredden er vi av den oppfatning at det på alle nivåer (fakultet, institutt, fagmiljø) må finnes insentiver som øker fokuset på og interessen for EVU.

EVU-merkevare

Vi ser helt klart betydningen av å etablere en sterk merkevare for NTNUs EVU-virksomhet. I så måte ser vi en hybrid-modell som den beste måten å løse det på, der en av oppgavene til fellestjenestene bør være å lede byggingen av nettopp denne merkevaren, i samarbeid med fakultetene og instituttene.

Reitan-rapportens anbefalinger med våre kommentarer

Anbefaling 3 - Videreutdanning – etterutdanning

Både etterutdanningskurs uten studiepoeng og videreutdanningsemner/studier med studiepoeng er aktuelt for NTNU. Mange arbeidsgivere ønsker kortere kurs hvor ansatte skal lære noe konkret og spesifikt på kort tid. I slike tilfeller er de ofte ikke opptatt av studiepoeng, men av læringsutbyttet og tiden man bruker for å oppnå dette. Rask heving av kompetanse er ønsket.

Videreutdanning med studiepoeng er ettertraktet nettopp på grunn av studiepoengene – i tillegg til kompetansen. Dokumentasjon som innebærer fullførte studiepoeng er viktig for mange. Dersom fullførte emner kan bygges opp til en bachelorgrad eller mastergrad vil mange potensielle EVU-studenter (og sikkert også flere arbeidsgivere) se dette som et stort pluss.

Anbefaling 4 - Fysiske samlinger på EVU bør derfor legges til campus der det er faglig relevant og hensiktsmessig

Vi ønsker å understreke de mulige utfordringene som ligger i punkt 4 vedrørende hovedcampusene som ressurs for å gi studenter som går på EVU-tilbud muligheter til å bygge nettverk med andre studenter, fagmiljøer og arbeidslivsrepresentanter. EVU-tilbudet, der deler av undervisningen vil være samlingsbasert, vil legge ytterligere press på tilgjengelig læringsareal. Dagens arealsituasjon er allerede krevende på alle våre campuser. Vi anbefaler at det gjøres grundige analyser knyttet til i hvilken grad det er mulig å benytte eksisterende areal ved NTNU for gjennomføring av et mer omfattende EVU-tilbud.

Ifølge fakultetets miljø på Gjøvik befinner store deler av målgruppen seg på ikke i Gjøvikområdet. Mange er på det øvrige Østlandet og en del ellers i landet. Dette forutsetter fysiske møteplasser som er enkle å reise til. Vi bør derfor være åpne for å se på andre lokasjoner (bl.a. det nye Oslokontoret) og ikke låse oss for mye til campus.

Vi ser også et klart behov for bedre digitale møteplasser og flere nettbaserte tilbud med færre fysiske samlinger. Dette også i et miljøperspektiv.

Anbefaling 6 - Følge årshjul for studiekvalitet og studieplanlegging

Vi ser klart et behov for at fleksibilitet skal være hovedregelen i utviklings- og kvalitetsarbeid med EVU. Også i forhold til standard frister etter NTNUs årshjul for studieplanarbeidet. En standardisering av prosesser knyttet til utvikling og kvalitetssikring av porteføljen er vi redd vil virke mot sin hensikt og sette begrensninger i evnen til å tilby markedsrettet EVU i konkurranse med andre, for eksempel private aktører.

Anbefaling 7 - Standardiserte søknadsfrister

Med utgangspunkt i det vi kommenterte i punktet over har vi også her en bekymring i form av at en forsøker å standardisere aktiviteter som i stor grad har behov for å være fleksible. For helårstilbud kan imidlertid standardiserte søknadsfrister være aktuelt, men en må også ta innover seg at studenter i målgruppen for EVU-tilbud er en helt annen målgruppe enn studenter på bachelor- og mastergradstudier.

Anbefaling 8 - EVU som en del av faste ansattes ordinære undervisningsoppgaver

Vi er positive til at EVU integreres som en del av fast ansattes ordinære undervisningsoppgaver. Inntil man har bygget opp tilstrekkelig kapasitet basert på ordinær innsats, vil det være nødvendig å ha tilgang til «verktøy» for å kunne belønne ekstraordinær innsats i EVU.

Anbefaling 11 - Leveransemodeller

Fakultetet ser det som positivt at det etableres en rekke ulike modeller for leveranser av EVU.

Anbefaling 13- Videreutvikling og drift av læringsstøtteressurser

Vi ser det som viktig at læringsstøtteressursene knyttet til EVU ses i sammenheng med tilsvarende ressurser for NTNUs ordinære virksomhet. Det innebærer en oppskalering av ressurser først og fremst på nivå 1, men også på nivå 2 og 3.

Bolland-rapportens anbefalinger – med våre kommentarer:

Anbefaling 1 - Ut fra ulikheter i de markedene NTNU betjener med sin videreutdanning er det hensiktsmessig å organisere EVU-virksomheten i tre områder (kapittel 1.2 og 3.1):

- Teknologi, økonomi og ledelse
- Utdanning

virksomhetsintern utdanning i samarbeid med organisasjoner i arbeidslivet. Dette kan være utdanning som kan gis både som etterutdanning og videreutdanning, og kan ha omfang som tilsvarer ett eller flere emner i et ordinært studium. Vi tror at slik utdanning vil være viktig dersom NTNU skal nå sitt mål om vekst innenfor EVU.

Reitanutvalget sier at fysiske samlinger på EVU må legges på campus (anbefaling 4). I dagens situasjon besitter ikke NTNU tilstrekkelige fasiliteter som kan møte de forventninger markedet innenfor teknologi, økonomi og ledelse har med hensyn på kvalitet og service. Skal samlingene legges på campus, krever dette at NTNU avsetter egnede lokaler både i Trondheim, Ålesund og Gjøvik, og kan tilby et serviceapparat rundt dette på samme nivå som hotellene i dag gir.

IV-fakultetet støtter anbefalingene om porteføljestyling (anbefaling 5), at EVU skal være en del av de ordinære undervisningsoppgaver til de fast ansatte (anbefaling 8) og at de ansatte må ha godkjenning av sidegjøremål for å utføre EVU på vegne av andre (anbefaling 9). Når det gjelder anbefalingene 6 og 7 vedrørende årshjul og søknadsfrister mener IV-fakultetet at det må tas hensyn til at NTNU her konkurrer i et dynamisk marked. Det er noen forskjeller mellom grunnutdanning og videreutdanning som ikke må undervurderes. Næringslivet og en del forvaltningsbedrifter vil forvente å kunne bli tatt opp til enkeltemner helt frem til oppstart, og de forventer også NTNU raskt kan godkjenne et emne, for eksempel som del av et tilbud på bedriftsintern videreutdanning. Om NTNU ikke kan tilpasse seg et slik marked med nødvendig fleksibilitet, er det grunn til å anta at næringslivet henvender seg til NTNUs konkurrenter på tross av at NTNU er et sterkt varemerke innenfor teknologiområdet. Med unntak av behovet for fleksibilitet på søknadsfrister og godkjenning av emner mener IV-fakultetet at NTNUs opplegg for kvalitetssikring av utdanning skal følges også for EVU.

IV-fakultetet støtter anbefalingene med hensyn til juridiske og økonomiske rammebetingelser (anbefaling 10, 11 og 12). Det samme gjelder anbefalingene 13 og 14 vedrørende læringsstøtte og studentrekruttering.

IV-fakultet kan ikke gi sin tilslutning til anbefaling 15 om at de støttetjenestene som Seksjon for etter- og videreutdanning skal legges ut til fakultetene. IV-fakultet ønsker at et slikt støtteapparat beholdes på nivå 1 og at NTNU Videre rendyrkes som NTNUs varemerke for EVU. I vår vurdering legger vi vekt på at NTNU på EVU konkurrerer i et marked. Det er viktig at NTNU fremstår enhetlig overfor dette markedet både når det gjelder nettsider, markedsføring og markedskontakt, og at kunder har ett sted hvor de kan henvende seg. Vi vil også peke på at de arbeidsoppgavene som i dag utføres av Seksjon for etter- og videreutdanning er en del forskjellig fra de oppgaver som utføres for det ordinære studietilbudet. Vi kan ikke se at det er mere hensiktsmessig eller lønnsomt at hvert enkelt fakultet skal bygge opp kompetanse til å utføre alle oppgavene. Det bør gjennomføres en vurdering av hvilke funksjoner som bør utføres av Seksjon for etter- og videreutdanning og hvilke funksjoner som bør legges på fakultetsnivå.

Anbefalinger fra Bollandutvalget

IV-fakultetet gir sin tilslutning til alle anbefalingene fra Bollandutvalget og vil understreke behovet for opprettelse av en erfaringsbasert mastergrad i teknologi, økonomi og ledelse som et samarbeid mellom IV, IE, NV og ØK-fakultetene (anbefaling 6).

Vi vil også peke på anbefaling 5 med hensyn til tilpasning til et marked med yrkesaktive og anbefaling 1 med hensyn til ulikheter i markeder. Markedsorienteringen vil også kreve en styrking av samarbeidet med arbeidslivet (anbefaling 10).

Finansielle rammebetingelser

Reitanutvalget redegjør for regelverket for finansiering av EVU. Det skilles mellom økonomisk aktivitet og ikke-økonomisk aktivitet.

For økonomisk aktivitet synes ikke regelverket å gi begrensinger i hva NTNU kan tilby i markedet, men det er et krav om full kostnadsdekning (pluss fortjeneste) basert på KDs finansieringskategorier. Det innebærer en relativt stor prisøkning for mange av de eksisterende tilbud innenfor teknologiområdet. Dersom alle utdanningsinstitusjoner følger de samme retningslinjer, trenger ikke dette å få vesentlige utslag på konkurransesituasjonen. Forholdet er imidlertid at store private aktører som BI vil kunne få et sterkt konkurransefortrinn i forhold til NTNU. Det samme gjelder konsultantselskaper som vil kunne tilby prismessig konkurransedyktig videreutdanning siden deres kostnader ikke trenger å dekke inn forskningstid for den ansatte.

For ikke-økonomisk aktivitet vil NTNU lett kunne bli konkurransedyktig på pris, men vil da miste et eksternt inntekspotensial (som nok er størst innenfor teknologi). Selv om NTNU kan gå inn med en egenfinansiering, vil dette tilbudet begrenses av de reglene som gjelder for unntak fra gratisprinsippet. NTNU bør ta opp dette med KD for å se på mer hensiktsmessige løsninger som bidra til at UH-sektoren for konkurransedyktige betingelser for EVU.

Organisasjonsmodell for støtteapparat

Reitanutvalget anbefaler en integrert modell for støtteapparatet der både strategisk rådgivning, utvikling, markedsføring, markedsarbeid og studenttjenester og kontakt legges ut til fakultetene. Som omtalt foran, mener IV-fakultetet at dette er en lite hensiktsmessig modell og vil gå inn for hybridmodellen der strategisk rådgivning og utvikling ligger på fakultetsnivå mens markedsføring, studenttjenester og studentkontakt ligger på sentralnivå. Vi viser til vår argumentasjon i tilknytning til anbefaling 15 fra Reitanutvalget.

Merkevare for NTNUs EVU

NTNU videre er allerede bygget opp som en merkevare for EVU. Dessverre er denne også blitt benyttet som en betegnelse på Seksjon for etter- og videreutdanning. IV-fakultetet mener at en felles merkevare er viktig for å kunne være synlig i et konkurranseutsatt marked. Det er en fordel med én felles merkevare, men det kan også være akseptabelt med et fåtall alternative merkevarer, f. eks. for hver av markedsområdene (teknologi, økonomi og ledelse, utdanning samt helse, velferd og omsorg).

Satsing på nettbaserte tiltak

IV-fakultetet vil tilrå en sterkere satsing på nettbaserte EVU-tiltak. Et slikt tilbud kan kombineres med samlingsbasert undervisning enten ved at nettbaserte emner sammen med campusbaserte emner inngår i en erfaringsbasert mastergrad eller ved at enkelte emner inneholder både en samlingsbasert del og en nettbasert del (dette er situasjonen for en rekke EVU-tiltak i dag). Det kan også åpne for internasjonalt samarbeid ved at nettbaserte emner fra utenlandske samarbeidspartnere inngår i en erfaringsbasert mastergrad ved NTNU.

EVU-tilbud fra IV-fakultetet

IV-fakultetet ønsker å utvide sitt videreutdanningstilbud gjennom en erfaringsbasert mastergrad i teknologi, Økonomi og ledelse i samarbeid med IE, NV og Øk-fakultetene slik som omtalt i Bollandutvalgets rapport.

Vedlegg: Høringsuttalelse fra fagprogrammet i prosjektledelse

Notat

Til:	Kirsti Kløkkerhaug
Kopi til:	
Fra:	Fakultet for naturvitenskap

Hørings svar fra NV på Reitan-utvalgets og Bolland-utvalgets rapporter om EVU

Vi viser til invitasjon fra prorektor for utdanning til å komme med høringsinnspill på Reitan- utvalgets og Bolland-utvalgets rapporter om etter- og videreutdanning.

Instituttene ved NV er invitert til å komme med innspill til rapportene, og høringsuttalelsen har blitt behandlet i ledergruppen ved NV. Instituttene har gjort en grundig jobb, og instituttene høringsinnspill i sin helhet følger som vedlegg.

NV-fakultetet har følgende kommentarer:

Reitan rapporten:

NV støtter i hovedsak Reitan-rapportens anbefalinger 1-6 og 8-14

Anbefaling 6

«Opprettelse av nye tilbud som krever raskere implementering for å møte eksterne behov, må begrunnes og godkjennes av dekan.»

Kommentar: NV ønsker at opprettelse av nye tilbud som krever raskere implementering godkjennes av instituttleder.

Anbefaling 7

Utvalget foreslår standardiserte søknadsfrister for opptak til EVU. Vi mener at dette må sees i sammenheng med valg av modell og i tett dialog med tilbyende institutter/fakulteter. Standardiserte søknadsfrister kan være hovedregel, men vi må også kunne tilby EVU med fleksible søknadsfrister for å kunne ivareta bredden i kundemassen.

Anbefaling 15

Anbefaling 15 vektlegger en integrert modell, hvor det legges opp til en desentralisering av arbeidsoppgaver ut på institutter og fakulteter. Det nevnes eksplisitt at "En slik organisering vil legge grunnlag for et godt støtteapparat og en klar ansvars- og rollefordeling som vil redusere dobbeltarbeid og avklare forventninger." Videre konkluderer Reitan-rapporten med at stillingene som overføres til fakulteter/institutter gjennom nedleggelse av NTNU VIDERE vil medføre mer effektiv og målrettet service.

NV er uenig i dette og forventer heller at det motsatte vil skje. En slik desentralisert modell vil kunne gi betydelig overlappende funksjoner og samlet merarbeid for organisasjonen, da lignende arbeid må utføres ved flere institutter og fakulteter med hensyn til utvikling, administrasjon og markedsføring av EVU-tilbud. Rapporten gir ikke en god nok redegjørelse for arbeidsfordelingen

mellom de ulike enhetene i administrasjonen. Det er nærliggende å tro at en slik desentralisering vil kunne hindre et effektivt samarbeid mellom ulike institutter og fakulteter om utvikling av felles EVU tilbud.

NV kan ikke støtte forslaget om avvikling av Seksjon for etter- og videreutdanning.

Bolland-rapporten:

NV støtter de fleste av Bolland-rapportens anbefalinger 1-15

Kommentarer:

Kapittel 3. Skisse til fremtidig EVU tilbud. (Anbefaling 1)

Utvalget anbefaler å organisere EVU-virksomhet i tre områder

-Teknologi, økonomi og ledelse

-Utdanning

-Helse, velferd og omsorg

I høringen ved NV har det kommet et forslag om å organisere EVU-virksomheten i et fjerde, nytt område: «Natur, miljø og samfunn». Både NV og satsingsområdene «NTNU Bærekraft», «NTNU Energi» og «NTNU Havrom» har svært relevant forskning og utdanningsmoduler som kan danne utgangspunkt for EVU-virksomhet. NV mener dette er et viktig innspill og ser for seg å kunne utarbeide EVU-tilbud innenfor dette området, men anbefaler å beholde gjeldende inndeling, og at området «Natur, miljø og samfunn» inngår i «Teknologi og samfunn».

Kapitel 7. Ressursbehov

I Bolland utvalgets rapport antydes det at ressursbehovet kan komme ned mot 100 timer for et emne på 7,5 SP dersom videreutdanning i større grad blir nettbasert. Dette tror vi er urealistisk lavt hvis kvaliteten skal være tilfredsstillende.

Kapittel 4. Markedsføring av EVU, varemerket «NTNU VIDERE» (Anbefaling 8)

NV mener det er viktig at NTNU videreutvikler den felles merkevaren NTNU Videre. Det er spesielt viktig i forhold til hvordan «kundene» oppfatter tilbudet, og det er bare slik vi kan markedsføre en helhetlig sammenheng i tilbudet. NV vil anbefale at NTNU Videre beholdes som en egen enhet. NTNU Videre innehar verdifull kompetanse og fremstår som profesjonelle i det de gjør. Denne kompetansen vil kunne forvitte dersom NTNU Videre splittes, og med det at resultat at EVU nedprioriteres.

Vedlegg:

Innspill fra IBI – Institutt for biologi

Innspill fra IMA – Institutt for materialteknologi

Innspill fra IKJ – Institutt for kjemi

Notat

Til:	Prorektor for utdanning
Kopi til:	Institutt for helsevitenskap i Gjøvik, Institutt for samfunnsmedisin og sykepleie, Institutt for helsevitenskap i Ålesund, Institutt for klinisk og molekylær medisin, Institutt for psykisk helse, Institutt for nevromedisin og bevegelsesvitenskap, Kavliinstitutt for nevrovitenskap, Institutt for sirkulasjon og bildediagnostikk
Fra:	Fakultet for medisin og helsevitenskap

Høringssvar fra Fakultet for medisin og helsevitenskap i høring om Reitan-utvalgets og Bolland-utvalgets rapporter om etter- og videreutdanning

Fakultetet for medisin og helsevitenskap (MH-fakultetet) har vurdert rapportene fra Reitan-utvalget og Bolland-utvalget om etter- og videreutdanning (EVU) og invitert fakultetets institutter og faggruppe for fellestjenester i utdanningsseksjonen til å gi sine høringsinnspill. Fakultetets høringsuttalelse er i stor grad basert på innspillene som vi har mottatt gjennom denne prosessen.

MH-fakultetet skiller seg fra andre fakulteter ved NTNU ved at vi har en stor portefølje av egenfinansierte videreutdanningstilbud for de ulike helseprofesjonene, og disse er i all hovedsak organisert som ordinære studietilbud. I tillegg har fakultetet en del eksternfinansierte enkeltemner, både kurs (etterutdanning) og emner (videreutdanning), og en erfaringsbasert mastergrad i helseinformatikk.

Generelt vedrørende begge rapporter

Kommentarer til beskrivelsene av dagens situasjon og framtidens behov

MH-fakultetets hovedinntrykk er at begge rapportene er grundige og gode rapporter som gir et godt grunnlag for å ta beslutninger om hensiktsmessig organisering og videre utvikling av EVU-aktiviteten ved NTNU. Det er vår oppfatning at beskrivelsene i rapportene av dagens situasjon og framtidens behov stemmer godt, og vi har ingen kommentarer utover dette.

Synspunkter og motforestillinger til anbefalingene gitt i de to rapportene

De fleste av anbefalingene i Reitan-rapporten støttes av MH-fakultetet. At videreutdanningsvirksomheten bør ses på som en del av den totale studieprogramporteføljen, forankres i enhetenes

strategier og tilfredsstillende samme kvalitetskrav som for annen utdanning er alle fornuftige anbefalinger.

MH-fakultetet er også enig i at NTNU fortrinnsvis bør konsentrere sin EVU-aktivitet om gradgivende programmer. MH-fakultetet har mange videreutdanninger på masternivå og det er

viktig at disse ikke ender opp som «blindveier» uten mulighet til å kunne benyttes i en relevant mastergrad. For enkelte fagområder vil det dog være mer hensiktsmessig med kompetanseheving gjennom kortere kurs.

Det er derimot mer delte meninger til anbefalingen om at EVU-aktiviteten som hovedregel bør følge det ordinære årshjulet for studieplanlegging, da man frykter at det vil bli vanskelig å opprettholde tilstrekkelig fleksibilitet i tilbudet. Videreutdanning er ment å tilpasses etter samfunnets og arbeidslivets behov og det er avgjørende å kunne gjøre raske beslutninger og endringer for å møte disse, noe som også er vektlagt i Bolland-rapporten. De ordinære systemene for studieplanlegging har, per i dag, en lang tidshorisont og oppleves som lite fleksible, både når det gjelder oppretting av emner, søknadsfrister og eksamensarbeid. Men for allerede etablerte tilbud i drift vil innordning etter det ordinære årshjulet sannsynligvis fungere greit.

Til anbefalingen i Reitan-rapporten vedrørende søknadsfrister, så mener vi at det som et generelt prinsipp bør være de standardiserte opptaksfristene som gjelder også for opptak til videreutdanning. Det påpekes imidlertid fra flere institutter at det er viktig at det unntaksvis vil være mulig å gjøre tilpasninger for spesielle tilbud som krever andre søknadsfrister. Dette for å kunne opprettholde fleksibiliteten i EVU-tilbudet.

MH-fakultetet støtter i det store og hele anbefalingene i Bolland-rapporten. Blant anbefalingene i denne rapporten er at det bør vurderes om helseledelse kan inkluderes som en spesialisering i det tverrfakultære erfaringsbaserte masterprogrammet i organisasjon og ledelse som NTNU allerede har. Dette er et forslag som MH-fakultetet støtter og som man mener bør kunne la seg realisere. Fakultetet arbeider per i dag med å melde inn et egenfinansiert masterprogram i helseledelse, en fellesgrad med Høgskolen i Molde og Høgskolen i Volda og med undervisning i Ålesund, men dette vil ikke være i direkte konkurranse og disse to tilbudene vil fint kunne eksistere side om side.

Spesifikt vedrørende Reitan-rapporten:

Vurdering av om de finansielle rammebetingelsene som avklares i Reitan-rapporten påvirker NTNUs EVU-ambisjoner og fagmiljøenes egne muligheter til å bidra med å nå dette målet.

MH-fakultetet tar de finansielle rammebetingelsene til etterretning og innretter vår EVU-virksomhet etter endringene i regelverket. Videre mener vi at de ni forskjellige leveransemodellene for videreutdanning som er listet opp i kapittel 5.1 vil gi enhetene et godt grunnlag for å kunne klassifisere EVU-tilbud som enten ikke-økonomisk eller økonomisk aktivitet.

Synspunkter på anbefalt modell (integrert modell) eller på de andre to modellene som presenteres i Reitan-rapporten (sentralisert og hybrid)? Jf. kapittel 6 Organisering av støttetjenester (anbefaling 15)

MH-fakultetets institutter er delte i synet vedrørende hvilken av de tre foreslåtte modellene for organisering av støttetjenester, som er beskrevet i kapittel 6.6, som vil være mest hensiktsmessig for framtidens EVU-aktivitet. Flertallet konkluderer imidlertid med at en sentralisert modell vil være best gitt dagens rammebetingelser. Dersom EVU-aktiviteten skal integreres fullstendig i instituttens drift så vil dette kreve tilførsel av betydelige ekstra ressurser både til studieadministrasjon, økonomitjenester og markedsføring, noe som ingen ser som realistisk. Flere påpeker også at dersom man ønsker å styrke og profesjonalisere merkevaren NTNU Videre så vil dette med all sannsynlighet kunne ivaretas bedre av en sentralisert enhet.

For MH-fakultetet, som har mange egenfinansierte videreutdanningstilbud, har det etter fusjonen vært utfordrende at organiseringen av støttetjenester for egenfinansiert og eksternfinansiert videreutdanning ikke er den samme. Det er derfor viktig at den framtidige organiseringen av støttetjenester bidrar til en klarere rollefordeling mellom alle involverte aktører, uavhengig av hvilken modell som til slutt blir valgt. Vi foreslår for de egenfinansierte rammeplanfestede videreutdanningene, som MH-fakultetet har mange av, at disse driftes fullt og helt av instituttene, som en del av den ordinære utdanningsaktiviteten. Det er også viktig for MH-fakultetet at den modellen som blir valgt innebærer en god organisatorisk løsning også for instituttene i Gjøvik og Ålesund.

Spesifikt vedrørende Bolland-rapporten

Trenger NTNU en felles merkevare for EVU (NTNU Videre)?

Det er stor enighet ved MH-fakultetet om at NTNU Videre er et godt navn og et sterkt varemerke som er godt kjent i markedet, og som NTNU bør beholde og forsøke å styrke også i fremtiden. Et av MH-fakultetets institutter ønsker imidlertid at de egenfinansierte videreutdanningene tas ut at NTNU Videre-paraplyen og heller markedsføres sammen med ordinære utdanningstilbud for å tydeliggjøre for studentene hva som er gratis utdanning kontra utdanning mot egenbetaling.

Bør NTNU satse mer på rene nettbaserte EVU-tiltak (MOOC etc.)?

Som tidligere nevnt, så mener MH-fakultetet at NTNU fortrinnsvis bør konsentrere sin aktivitet om videreutdanningsemner med avsluttende vurdering og uttelling i studiepoeng heller enn rene nettbaserte EVU-tiltak, og også fortrinnsvis mot gradsgivende programmer.

Med bakgrunn i utredninga, hvilke EVU-tilbud ser fakultetet muligheter for å tilby på kort og lengre sikt?

MH-fakultetet har per i dag en stor og omfattende etter- og videreutdannings-aktivitet. Vi antar at det uansett vil skje en betydelig vekst i fakultetets aktivitet framover og at denne veksten hovedsakelig vil komme innenfor den EVU-porteføljen som fakultetet allerede har og driver.

Notat

Til: Rektor

Kopi til:

Fra: Fakultet for samfunns- og utdanningsvitenskap

Dette dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ingen fysisk signatur

Hørings svar fra SU-fakultetet - Reitanutvalget og Bollandsutvalgets rapporter om etter- og videreutdanning ved NTNU

Det har kommet fyldige, grundige og gode høringsuttalelser fra alle instituttene samt fra fakultetsadministrasjonen ved SU-fakultetet. Disse ligger vedlagt denne høringsuttalelsen og utgjør sammen med workshop og diskusjoner i instituttledermøtet grunnlag for fakultetets høringsuttalelse. Høringsuttalelsene inneholder gode diskusjoner og eksempler til mange av punktene i høringen og anbefales som utfyllende lesnings til fakultetets svar.

Generelle spørsmål vedr. begge rapporter:

a) *Vi ber om kommentarer til beskrivelsene av dagens situasjon og framtidens behov.*

Fakultet for samfunns- og utdanningsvitenskap (SU-fakultetet) støtter i all hovedsak beskrivelsene av dagens situasjon i begge rapportene. NTNUs videreutdanningsstrategi om å øke antall deltakere fra drøyt 8.000 til 20.000 deltakere innen utgangen av 2020, gjør det nødvendig å se på dagens utfordringer og hva som kan bli behov i fremtiden.

Bolland-rapporten fremstår som noe mere instrumentell i å komme med forslag og ambisjoner for å nå dette målet, mens det i Reitan-rapporten er en mer generell tilnærming til organiseringen, heller enn argumenterte løsninger for hvordan en slik organisering bidrar til å øke omfanget av EVU ved NTNU. Vi finner likevel at Reitanrapporten bidrar til gode forslag som evner å løfte diskusjonen om fremtidens organisering av etter- og videreutdanningsaktiviteten ved NTNU for fremtiden.

Et viktig element ved begge rapportene er antagelsen om at etter- og videreutdanningsområdet er i utvikling og endring og at kravene til kompetanse i morgendagens arbeidsliv er vesentlig endret sammenlignet med de kravene som har blitt stilt tidligere. Gjennom at det er et stadig større fokus på livslang læring, endres forståelsen av hva videreutdanning er, og det er nå vanskeligere å skille mellom «ordinær» utdanning og videreutdanning på universiteter og høyskoler. De tidligere skillelinjene som handler om deltidsstudier eller heltidsstudier, studentbetaling eller rammefinansiering og opptaksgrunnlag utvannes, og vi mener at fremtidens studietilbud i større grad vil preges av fleksible studieløp og livslang læring. Dette er et grunnleggende premis for diskusjonene og anbefalingene i SU-fakultetets hørings svar. For utvikling av fremtidens studietilbud er det et avgjørende at det gjøres et stort utviklingsarbeid med digitalisering av alle

studieadministrative prosesser, både i sektoren, gjennom BOTT-samarbeidet og internt på NTNU. I den sammenhengen må det anerkjennes at ikke alle systemer og verktøy i dag er tilpasset etter- og videreutdanning. I utvikling av nye systemer og verktøy må det være et grunnleggende premiss at disse skal være tilpasset ulike former for fleksible studieløp.

SU-fakultetet ønsker å trekke frem at fusjonsprosessen og omorganiseringen til det nye NTNU har gitt oss et større omfang og et mangfold innenfor videreutdanningsvirksomheten, både i organisering, finansiering og studentgrupper. Denne økningen må tas på alvor og det fører uansett til at det må gjøres et veivalg for arbeidsmåter og organisering av administrative støttesystemer for denne virksomheten NTNU.

SU-fakultetet vil også framføre at det ligger som et grunnleggende premiss for utvikling av videreutdanningen ved NTNU at det tilrettelegges for fleksibel undervisning på campus. Dette må gjenspeiles i rombookingsystem og system for digital eksamen og det må finnes et støtteapparat for å ivareta de spesielle praktiske behov som oppstår ved eksempelvis samlingsbasert undervisning. Med dette som bakteppe, mener vi at Reitanutvalget på en god måte problematiserer hvilke behov dette utløser for organiseringen av det administrative støtteapparatet.

b) Vi ber om synspunkter og motforestillinger på anbefalinger gitt i de to rapportene.

Synspunkter og motforestillinger på anbefalinger i Reitanrapporten

Overordnede strategiske veivalg

Anbefaling 1

SU-fakultetet slutter seg til anbefalingen om at EVU bør integreres som en del av den totale utdanningsvirksomheten som skal være integrert i studieprogramporteføljen på fakultet og institutt.

SU-fakultetet mener at EVU skal være et fagnært ansvar som inngår i ordinær virksomhet. Dette forutsetter fagnær enhetlig ledelse og styring og at den administrativ organisering legges så fagnært som mulig.

Vi mener likevel EVU har en egenart som gjør den forskjellig våre tradisjonelle (i hovedsak campusbaserte) utdanningstilbud, og selv om en planlegger å øke tilbudet vil ikke EVU være hovedaktiviteten til fagmiljøene ved NTNU. I tilfeller der det er knapphet på undervisningsressurser kan EVU bli nedprioritert, til fordel for den øvrige og ordinære undervisningsaktiviteten. Vi ser også at noen fagmiljø er i en situasjon der de kan ha et ønske om å øke EVU-porteføljen, uten at det finnes tilgjengelige ressurser i egen virksomhet til å realisere disse.

Anbefaling 2

SU-fakultetet slutter seg til anbefalingen om at den hele studieporteføljen må sees i sammenheng, og at det må være fagstrategiske, og ikke økonomiske hensyn som ligger til grunn for oppretting av EVU-tilbud.

Undervisningstilbudet innen EVU skal være forskningsbasert og praksisrelevant og ha samme kvalitet som den ordinære undervisningen. EVU bør og være en integrert del av fagmiljøenes virksomhet, slik at det ikke blir sårbart og for personavhengig.

Anbefaling 3

a)

SU-fakultetet slutter seg til anbefalingen om at NTNU bør anvende sine ressurser på gradsgivende program og videreutdanning som gir tilleggskompetanse til de som har fullført grad.

Vi vil fremheve at formuleringen «bør i hovedsak» er viktig fordi SU-fakultetet har studietilbud på bachelornivå (med generell studiekompetanse som opptakskrav) uten tilknytning til et gradsgivende program, som tilbys til et smalt marked, feks Topptrener II. Disse vil være vanskelig å videreføre dersom anbefalingen følges strengt.

b)

SU-fakultetet slutter seg til anbefaling 3b.

Til denne anbefalingen vil vi kommentere at Reitan-rapportens definisjon av etterutdanning er for snever. Deler av våre fagmiljø har i en årrekke vært med flerårige kompetansehevingstiltak i eksterne fagmiljø og anbefaler at formuleringen om etterutdanning som kortere kurs fjernes.

SU-fakultetet støtter Bollandutvalgets anbefaling om at det opprettes et system for faglig og økonomisk oppfølging av etterutdanningsvirksomheten.

Institutt for lærerutdanning har en omfattende etterutdanningsvirksomhet og har gitt et tydelig og fylldig om høringssvar om etterutdanning og utfordringer som er knyttet til denne virksomheten. SU ønsker å trekke frem dette høringssvaret som utfyllende lesning i den videre prosessen,Anbefaling 4

SU-fakultetet slutter seg til anbefalingen om at fysiske samlinger legges fagnært og til campus. Det er avgjørende for utviklingen av eksisterende og framtidig videreutdanning at det finnes passende lokaler for videreutdanningen på campus.

Samtidig er det viktig å få egne arealer tilrettelagt for videreutdanning, det vil si samlingsbasert undervisning med oppdaterte undervisningsverktøy/infrastruktur, og muligheter for bevertning. Enkelte av fakultetets videreutdanningstilbud har behov for de samme spesialrommene som benyttes til tradisjonelle (i hovedsak campusbaserte) utdanningstilbud, noe som kan være en utfordring all den tid undervisningslokaler er et knapphetsgode. Samtidig er det viktig at eksterntfinansiert utdanning (definert som økonomisk aktivitet) ikke «fortrenger» utdanning finansiert over grunnbevilgningen, og at den eksterntfinansierte utdanningen selv finansierer de lokalene de skal benytte.

Virksomhetsstyring, kvalitetsarbeid og årshjul

Anbefaling 5

SU-fakultetet slutter seg til anbefalingen om at NTNU bør ha en målsetting om en samlet porteføljestyling som hindrer utvikling av videreutdanningstilbud som er i konkurranse med

hverandre. NTNU bør fremme faglig samarbeid om videreutdanning framfor konkurranse. Overlappende tilbud bør samkjøres og studietilbudene forankres i solide fagmiljø. Forslaget er i tråd med NTNUs porteføljepolitikk.

I Reitan-utvalgets utredning sies det imidlertid lite om hvordan problemstillinger knyttet til overlapp og intern konkurranse skal følges opp i praksis. En stor økning i EVU- tilbudet ved NTNU vil nødvendigvis føre til flere emner og studieprogram, og en større sannsynlighet for overlapp, mer intern konkurranse og uklar arbeidsdeling mellom ulike miljø. Det vil særlig gjelde for områder som er gjennomgående eller brede fagfelt, som f. eks. ledelse, arbeid- og organisasjonsfag, metode, teknologi og samfunn, digitalisering. SU-fakultetet har kommenterer dette nærmere i porteføljesaken for 2020/2021.

Vår erfaring er at det blir gjort en overordnet vurdering av faglig overlapp ved opprettelse av studieprogram, men at dette ikke skjer når det opprettes emner. Det er derfor viktig at det lages retningslinjer som sikrer at porteføljepolitikken følges opp. Dette kan for eksempel løses ved å gjøre presiseringer i NTNUs veiledere.

SU-fakultetet mener at NTNU bør ha en overordnet strategi for studieprogramporteføljen innen EVU, og at ekspansjonen innen EVU bør skje ved at det opprettes flere større program som er mer overordnet, men med ulike spesialiseringsretninger, flere emner og valgmuligheter. Slik vil vi få studieprogram som har en viss faglig bredde, og et mer solid studentgrunnlag, men samtidig muligheter for spesialisering. Dette vil ofte være program med ulik grad av tverrfaglighet mellom flere miljø.

Anbefaling 6

SU-fakultetet slutter seg til anbefalingen om at videreutdanningen bør følge det ordinære årshjulet for studiekvalitet og studieplanlegging, men trekker frem at det bør være en mulighet, som foreslått, til å opprette emner utover dette ved behov. Anbefalingen er i overensstemmelse med de rutinene vi har på SU og på NTNU i dag.

NTNUs etter- og videreutdanning skal ha høy kvalitet og skal, på lik linje med annen utdanning, være forskningsbasert og praksisrelevant. Et bærende prinsipp er at EVU tilrettelegges for de som er i arbeid. Søkere til våre ordinære studieprogram kommer ofte rett fra videregående skole og har høyere utdanning som ett neste trinn i sin utdanning/karriere. Videreutdanningsstudenter er som regel studenter som er i jobb eller i en omstillingsprosess karrieremessig. Det gjør terskelen for å begynne på videreutdanning høyere. Det mener vi legger føringer for at EVU må ha en større fleksibilitet enn våre ordinære grunnutdanninger.

Anbefaling 7

SU-fakultetet ser at det kan være utfordringer med anbefalingen om standardiserte frister for opptak til videreutdanning.

Opptaksfrist for ordinære studier kjennetegnes ved at de fleste som søker gjennom opptak er studenter som avslutter nåværende utdanning eller videregående skole om våren.

Videreutdanningsstudentene er ofte en situasjon, hvor tidspunkt for søknad ikke er knyttet til at de er i ferd med å avslutte en utdanning om våren for å begynne med en annen om høsten fordi har ofte allerede en jobb eller er i en omstillingsprosess. Det er viktig å merke seg at flere av våre «ordinære» gratis studietilbud, for eksempel masterprogram også henvender seg til studenter i

arbeid. For disse kan se effektivering av opptaket være en større utfordring enn selve søknadstidspunktet. Vi regner imidlertid at dette problemet blir løst når lokale opptak samordnes som del av BOTT-samarbeidet.

SU-fakultetet mener at det er formålstjenlig med samkjøring av frister der det er naturlig og at andre søknadsfrister settes enkeltvis for studietilbud som krever dette. Dette vil gi den fleksibiliteten som både fagmiljøet og markedet som tilbudet henvender seg til behøver og er særlig viktig for de enhetene som har studietilbud med finansiering av statlige ordninger. Et eksempel på dette er Kompetanse for kvalitet (videreutdanning for lærere) som har søknadsfrist satt av Utdanningsdirektoratet lenge før de ordinære søknadsfristene ved NTNU. Rigide frister vil hemme muligheten til å tilpasse seg markedet/tilbydere. SU-fakultetet ser det også som et viktig moment å unngå økt byråkrati ved at instituttene må søke dekan om andre opptaksfrister.

Vi støtter imidlertid forslaget om å arbeide for større samordning i sektoren, slik at ikke ulike søknadstidspunkt gir uhensiktsmessige konkurransevilkår. Denne problemstillingen gjelder imidlertid i like stor det ordinære masteropptaket og andre fulltidsstudier med lokalt opptak. Problemstillingen aktualiseres ytterligere av det planlagte BOTT-samarbeidet om opptak til studier utover Samordna opptak.

Anbefaling 8

SU-fakultetet slutter seg til anbefalingen om at videreutdanningen i hovedsak bør være del av undervisningsplikten til faste ansatte. Vi vil likevel understreke at det bør være mulig til å bruke tilleggsavtalen for ekstern virksomhet.

Vi mener at det ikke er sannsynlig at undervisning på all videreutdanningsaktivitet kan utføres som del av fast ansattes undervisningsoppgaver. Innen noen fagområder er aktiviteten for liten til at det svarer seg å ansette noe med dette som oppgave. Innen andre fagområder er omfanget for lite stabilt til at det kan inngå som fast oppgave. Innen atter andre fagområder vil tilleggslønn være et insentiv for ansatte på NTNU å undervise på NTNUs videreutdanning heller enn på videreutdanning ved andre institusjoner.

SU har lang erfaring med videreutdanningsprogram som går på tvers av fakultet. Vi erfarer at det er svært viktig at undervisningsaktiviteten i samarbeidsprogram er godt forankret på fakultet- og institutt og det er derfor viktig at også undervisningsoppgaver for videreutdanning ligger i arbeidsplanene til ansatte. Vi antar at dette blir enklere og mer gjennomiktig med innføringen av Bevisst plan.

Anbefaling 9

SU-fakultetet slutter seg til anbefalingen om at ansatte må ha godkjenning for sidegjøremål for EVU.

Juridiske og økonomiske rammebetingelser, leveransemodeller og insentiver

Anbefaling 10

SU-fakultetet er i ferd med å gjennomgå porteføljen av EVU med hensyn til finansiering innen regelverket jamfør bestillingen fra Avd. for virksomhetsstyring, og slutter seg til anbefaling 10.

Reitanutvalget har brettet ut ulike modeller for finansiering for å dekke mangfoldet innen videreutdanning ved NTNU og vise det finansielle mulighetsrommet for å tilby videreutdanning. SU-fakultetet mener at det er positivt at det er ryddet opp i de økonomiske rammebetingelsene for EVU og at det er laget leveransemodeller som er gode verktøy i planleggingen av EVU-tilbud.

I tilknytning til de finansielle rammebetingelsene må det nevnes at ulike finansieringsmodeller på fakultetene kan hemme tverrfaglig samarbeid, ved at de ulike bidragsyterne får ulik uttelling for faglig sidestilte tilbud og at de økonomiske insentivene for å tilby EVU med det blir ulike mellom samarbeidspartnere. Det er uansett viktig å understreke at ved all egenfinansiering av videreutdanning, må det gjøres faglige og strategiske vurderinger av om dette går på bekostning av tilbud i grunnutdanningen.

Anbefalingene 11 og 12

SU-fakultetet slutter seg til begge anbefalingene og mener at det er viktig at fagmiljøene selv må vurdere hva som er hensiktsmessig modell for ulike tilbud. SU-fakultetet er også prinsipielt enig at det åpnes for lokale vurderinger av insentiver for utvikling og gjennomføring av EVU innenfor sine fagområder for EVU.

Vi ser imidlertid at det kan være noen utfordringer knyttet til for eksempel tverrfakultære program dersom det blir svært ulike finansieringsmodeller og incentivordninger mellom fakultetene på NTNU. Dette må utredes nærmere.

SU-fakultetet mener at det finansieringsmodellene med fordel kan sees i sammenheng med utviklingen av NTNUs studieprogramportefølje innen EVU, og strategien for denne. Dersom man ønsker mange videreutdanningsstudieprogram som er svært spesialiserte og koblet til ett eller få fagmiljø, vil 9 leveransemodeller være bedre enn noen få. Ønsker en færre videreutdanningsstudieprogram, men med større grad av bredde, mer tverrfaglighet, flere spesialiseringsmuligheter og bredere emneportefølje, (MORG-modellen), kan den store bredden av mulige modeller raskt bli begrensende. Vi mener at sammenhengen mellom finansieringsmodeller og utvikling av studieprogramporteføljen, hvilken type studieprogram, og hvor mange studieprogram en ønsker innen EVU, bør utredes nærmere.

Organisering av støttesystemer

Anbefaling 13

SU-fakultetet slutter seg til anbefalingen om utvikling av læringsstøtteressurser for å tilby videreutdanning utenfor NTNUS campuser. Når fremtidens utdanning i større grad vil være fleksible studier og preget av livslang læring, er det viktig at læringsstøtteressursene ved NTNU har kunnskaper om dette typen studier og denne typen studenter.

Undervisningen på mange av etter- og videreutdanningstilbudene er en hybrid av campus- og nettundervisning og bør av den grunn ligge i førersetet for utvikling og utprøving av nye undervisnings- og vurderingsformer. Det bør vurderes å allokere ressurser til utvikling av slike studietilbud og støttetjenester til disse.

Læringsstøtte skal utredes som én av NTNUs utviklingsplaner, og vi forutsetter at støtte til alle studiekategorier inngår i arbeidet. Uansett mener vi at læringsstøtte følger samme organisering som utvikling av læringsstøtte for resten av studiene ved NTNU.

Anbefaling 14

SU-fakultetet slutter seg til anbefalingen om at NTNU i større grad bør samordne arbeidet med studentrekruttering og arbeide med informasjon om studier på NTNUs nettsider for å utvikle en helhetlig strategi for markedsarbeid rettet mot alle studenter, inkludert EVU-studenter.

SUs høringsvar bygger på de grunnleggende premissene om at etter- og videreutdanningsvirksomheten er i vekst, at den skal være integrert som del av den totale utdanningsvirksomheten på NTNU og at fremtidens studietilbud i større grad vil preges av fleksible studieløp og livslang læring.

For SU-fakultetet er det viktig å skille mellom 1) informasjon på nett om NTNUs studietilbud 2) merkevaren NTNU Videre og 3) organisering av arbeidet med studentrekruttering og markedsføring av NTNUs studietilbud.

Informasjon på nett: Når det gjelder informasjon om studier på nett mener fakultetet at det ikke lengre er behov for en egen portal for videreutdanningen på NTNU. Vi mener at informasjon om videreutdanningstilbudet må presenteres på samme sider som NTNUs øvrige studietilbud fordi denne typen studier ikke så lett lar seg skille fra andre studier med hensyn på organisering, innhold, studentenes faglige bakgrunn, nivå og så videre. I arbeidet med denne samkjøringen av studieinformasjon er det viktig at utformingen av informasjon om studiene må styres av en målgruppetankegang og at det må være muligheter for å kategorisere informasjon om studiene hensyn på for eksempel studentbetaling/ikke studentbetaling, deltidsstudier, nettundervisning, enkeltemner vs. program og så videre. Det må søkes gode løsninger for å ivareta de behovene søkerne har nå de vil finne informasjon om utdanning ved NTNU. Alternativet til en felles portal vil være å dreie stadig større deler av studieporteføljen inn i en egen videreutdanningsportal.

Merkevaren NTNU Videre: SU-fakultetet mener at NTNU er sterk nok som merkevare til også å romme videreutdanning og at det i morgendagens marked ikke er behov for en egen merkevare for videreutdanning. Skillet mellom ulike typer utdanningskategorier er i flyt, og vi mener at det ikke er hensiktsmessig å videreføre et todelt skille mellom «ordinær» utdanning og «videreutdanning». Som nevnt, over har dette også som konsekvens at arbeidet med studentrekruttering og markedsføring organiseres sammen med tilsvarende funksjoner for ordinære studenter.

Studentrekruttering/markedsarbeid: SU-fakultetet støtter forslaget om at NTNU bør ha en helhetlig strategi for markedsarbeid for alle studier.

Vi anbefaler at overordnet koordinering av markedsføring og markedsarbeid for alle studier legges til samme avdeling på nivå 1, i tett samarbeid med fakulteter, institutter og andre nøkkelroller for denne typen studier. For å lykkes med satsningen på videreutdanning ved NTNU er det avgjørende at det arbeides med rolleforståelse og arbeidsflyt og mellom ulike deler av fellesadministrasjonen, fakultetene og instituttene.

Markedsføring av studier som har lokalt opptak (som ikke omfattes av kampanjer knyttet til Samordna opptak), for eksempel masterstudier, gjøres allerede i dag i hovedsak fra fakultets- og instituttnivået.

Vi ser at det på noen områder kan være behov for fagovergripende og samordnet innsats på markedsføring og rekruttering av studier som har lokalt opptak. Samtidig finnes det fagområder, tverrfakultære studietilbud og fagprogrammer der forankringen på fakultetsnivået ikke er like naturlig, der det må arbeides med den beste måten å organisere markedsføringsarbeidet på med tanke på innsalg, salgskurs i konkurranse med andre utdanningsinstitusjoner. Det kan også være behov for en koordinert markedsføringsinnsats mot enkelte sektorer, mot konkrete arbeidsgivere på vegne av enkelte miljø. Dette kan for eksempel legges til et vertsfakultet eller legges som en tjeneste med tjenesteavtale på nivå 1.

En del fagmiljø har sterk samhandling med eksterne partnerskap og nettverk og har ikke bruk for fellestjenestene som rapporten foreslår. Disse fagmiljøene påpeker at NTNU bør være varsomme med å etablere pålagte fellestjenester for EVU fordi dette kan forsterke fragmenteringen og opplevelsen av silo-/sektororganisering i NTNU.

Anbefaling 15

a) SU-fakultetet støtter anbefalingen om at en variant av en integrert modell er den beste organiseringen for støttefunksjoner for etter- og videreutdanning ved NTNU.

Som det framgår av vår argumentasjon, så anbefaler SU at de fleste av de funksjonene som i dag er organisert sammen i én seksjon for etter- og videreutdanning bør organiseres sammen med tilsvarende funksjoner for annen utdanning. Det gjelder læringsstøtte, opptak, markedsarbeid og overordnet koordinering av porteføljeutvikling som bør organiseres sammen med annen utdanning på nivå 1, og det gjelder strategisk utvikling og virksomhetsstyring som må ligge på nivå 2/3. Ett område som det må sees spesielt på, er behovet for individuell oppfølging av voksne studenter som ikke er direkte fagspesifikk.

Endringer i retning en mer integrert modell må ha konsekvenser for fordelingen av administrative ressurser mellom ulike nivåer. Midler som i dag tildeles til Seksjon for etter- og videreutdanning må overføres til fakultetene for oppgaver som desentraliseres. I den grad det blir liggende tjenester på nivå 1 som noen fagmiljøer, men ikke alle, benytter seg av, så må disse oppgavene finansieres av de fagmiljøene som bruker dem.

Vi vil under gå nærmere inn på våre vurderinger når det gjelder organisering av de ulike funksjonene.

a) Økonomi

Det er allerede avklart at det økonomiske ansvaret for etter- og videreutdanningsvirksomheten ligger på fakultets-/instituttnivå og følges opp i Maconomy. Seksjon for etter- og videreutdanning følger per i dag opp delprosjekter med studentbetaling og fakturering. Arbeidet med studentbetaling er komplisert og arbeidskrevende og det er viktig med spesialistkompetanse på dette området. SU-fakultetet anbefaler derfor at det prioriteres ressurser til å utvikle en nettbasert løsning (nettbutikk) for dette felles for hele NTNU.

b) Studentkontakt og studenttjenester.

SU-fakultetet mener at alle studenter har behov for faglig tilhørighet og studiemiljø og at dette bør følges opp av fagnære administrative støttetjenester. Spørsmålet er likevel om videreutdanningsstudenter har spesielle behov knyttet til studieadministrativ støtte, og hvordan disse i så fall skal ivaretas.

Flere av våre institutter påpeker at det er mer krevende å arbeide med studenter som ikke allerede er på campus eller i et utdanningsløp. Dette er ofte søkere i en annen livsfase, med større behov for og forventning om individuell tilrettelegging av studiesituasjonen.

Ett spørsmål som våre institutter er spesielt opptatt av, er hvordan NTNU skal rigge seg for å ivareta disse behovene. Som det går fram av de vedlagte høringsuttalelsene fra instituttene ved SU, så er det betydelig skepsis hos noen av instituttene til å overta oppgaver knyttet til «førstelinje» studentkontakt som i dag ligger til seksjon for etter- og videreutdanning.

Flere av våre institutter er bekymret over å få flere spesialiserte oppgaver med lite omfang pr institutt. SU-fakultetet ser også at det ikke er hensiktsmessig å spre alle typer oppgaver/tjenester. SU-fakultetet mener derfor at det må utredes nærmere hvordan fremtidens tjenester innenfor studentkontakt og studenttjenester, på tvers av alle fagområder, utdanningstyper og campus, skal være ved NTNU. Særlig gjelder dette behovet for å lage gode nettbaserte tjenester.

c) Opptaksarbeid er et spesialistområde må ivaretas der hovedkompetansen fins i dag; på nivå 1 i fellesadministrasjonen (Opptakskontoret). I BOTT-samarbeidet arbeides med en nasjonal løsning for lokale opptak utenom Samordna opptak og SU-fakultetet kan ikke se noen grunner til at opptak til videreutdanning ikke kan innlemmes i dette arbeidet. Det må sikres at det er personer/team som har kjennskap til videreutdanningsstudiene og som har dialog med fagmiljøene (på samme måte som opptakskontoret i dag har kontaktpersoner for fakultetene).

d) SU-fakultetet anbefaler at læringsstøtte legges til nivå 1 ved NTNU og følger samme organisering som utvikling av læringsstøtte for resten av studiene ved NTNU som også inkluderer fagnær støtte på fakultets- og instituttnivå.

e) Strategisk rådgivning og utvikling gjøres fagnært, hovedsakelig på fakultetsnivå.

SU-fakultetet slutter seg til anbefalingen om at EVU bør integreres som en del av den totale utdanningsvirksomheten og skal være integrert i studieprogramporteføljen på fakulteter og institutter. Fagmiljøene må være sentrale aktørene og «motoren» i utviklingen av EVU- tilbudet ved NTNU. EVU må være en del av strategien og integreres i den ordinære virksomhetsstyringen ved instituttene. Det er helt klart at de fagstrategiske beslutningene må ligge hos faglig ledelse ved NTNU, og at dette ikke kan overføres til en administrativ enhet uansett modell. For å kunne bistå med strategisk rådgivning innen EVU, kreves etter vårt syn, både spisskompetanse innen fagområdet etter- og videreutdanning, god kjennskap til fagmiljøene ved NTNU, kjennskap og innsikt i EVU-markedet og trender her, samt inngående kjennskap til ulike finansieringsmodell og lovverket og rammebetingelser innen EVU. Vi mener at det ikke er realistisk at slik kompetanse kan bygges opp i de ulike fagmiljøene, og at denne funksjonen bør ligge på fakultetsnivå.

b)

SU-fakultet støtter anbefalingen om å ta vare på kompetansen ved Seksjon for etter- og videreutdanning og mener at ressursene skal følge med arbeidsoppgavene. Vi mener også at det er avgjørende at overføringen av det administrative støttesystemet for EVU fra Seksjon for etter- og videreutdanning til fakultetene skjer gradvis, over tid og i tråd med utviklingen av de administrative tjenestene ved NTNU og digitaliseringen av sektoren generelt.

Flere enheter fremhever at Seksjon for etter- og videreutdanning er dyktige på fleksibel tilrettelegging, utlysning, opptak og administrativ støtte til gjennomføring av videreutdanning.

Synspunkter og motforestillinger på anbefalinger Bollandrapporten

Anbefaling 1

SU-fakultetet slutter seg til anbefalingen om en tredeling av EVU-virksomheten med noen innvendinger.

EVU-virksomheten kan deles inn i tre markedene ut i fra ulike markedssituasjoner. I og med at «forvaltning» er nevnt som et marked sammen med næringsliv i bakgrunnsdokumentet for NTNUs videreutdanningspolitikk, må dette også gjenspeiles i forslaget til tre områder i utvalgets anbefaling. Teknologi, økonomi, og ledelse er hovedsakelig rettet mot privat sektor, og er etter vårt syn for snevert. Vi mener at betegnelsen på dette området og bør og gjenspeile offentlig sektor og offentlige institusjoner.

Vi mener også at HF og SU har fagtilbud som ikke omfattes av denne inndelingen og at den er for snever da digitalisering som fagområde er sterkt representert i forskning og undervisning både på SU og HF.

Anbefaling 2

SU-fakultetet slutter seg til anbefalingen om at NTNUs etter- og videreutdanning må formidle digital kompetanse.

Anbefaling 3

SU-fakultetet slutter seg ikke til anbefalingen om å utvikle egne indikatorer og priser for EVU.

Vi er enig i et sentralt system for oppfølging av etterutdanning, men mener at egne priser eller ordninger for de som underviser ikke er nødvendig. EVU er en del av virksomheten ved NTNU og underviserne bør omfattes av samme ordninger som for undervisningen ved andre utdanninger ved NTNU.

Anbefaling 4

SU-fakultetet slutter seg til anbefalingen om at videreutdanning innenfor digitalisering må sees i en bred og helhetlig sammenheng. Digitalisering må følges opp som del av NTNUs politikk for studieportefølje.

Anbefaling 5

SU-fakultetet slutter seg til anbefalingen om at EVU må tilpasses arbeidslivet. Vi mener at det er viktig at det er mulig å opprette EVU-tilbud utenom studieplanprosessen for å svare på ønsker fra markedet.

Anbefaling 6

SU-fakultetet slutter seg ikke til anbefalingen om å opprette en erfaringsbasert mastergrad innen teknologi, økonomi og ledelse koblet fra studieporteføljeprosessen. Denne anbefalingen følges opp av en egen prosess.

SU-fakultetet mener at NTNU bør utnytte sin faglige bredde og teknologisk- naturvitenskapelig profil ved å etablere spennende og attraktive studieprogram med en egenartet profil, en profil som er unik i forhold til resten av markedet. Tverrfaglighet er NTNUs komparative fortrinn og kan være en egenart ved NTNUs videreutdanningsvirksomhet.

Anbefaling 7

SU-fakultetet slutter seg ikke til anbefalingen om å opprette en spesialisering i MORG koblet fra studieporteføljeprosessen. Det er ikke naturlig at et utvalg skal komme med konkrete anbefalinger knyttet til et studieprogram. Dette behandles i det aktuelle studieprogramråd.

Anbefaling 8

Det er ikke enighet om å slutte seg til anbefalingen om videreføring av NTNU Videre som merkevare. Vi understreker at dette er en diskusjon som er uavhengig av organisering av Seksjon for etter- og videreutdanning og arbeidet med markedsføring og studentrekruttering.

Se nærmere diskusjon i spørsmål f).

Anbefaling 9

SU-fakultetet slutter seg til anbefalingen om at NTNU bør benytte EVU for arbeidslivet som et ledd i virkemiddelapparatet for å øke relevans og kvalitet på det ordinære studietilbudet og anvendelsesrettet forskning

Anbefaling 10

SU-fakultetet slutter seg til anbefalingen om egne fagråd for hvert av områdene jfr anbefaling 1, men har også noen innvendinger til anbefalingen.

SU-fakultetet mener at NTNU internt mangler råd eller tilsvarende funksjoner for samordning av studietilbud innen de ulike fagområdene, f. eks fagområdene i anbefaling 1, og anbefaler at dette opprettes. Ved evt. oppretting av fagråd med stor ekstern representasjon bør det avklares hvilken funksjon, ansvar og rolle disse skal ha i forhold til andre råd, som f. eks NTNUs RSA.

Anbefaling 11

SU-fakultetet slutter seg til anbefalingen om veikart for teknologibedrifter.

Vi mener at dette er et svært godt grep som med hell kan benyttes for utvikling av videreutdanning ved hele NTNU.

Anbefaling 12

SU-fakultetet slutter seg til anbefalingen om å ha ambisjoner om å tilby EVU utenfor Norge.

En bør en vurdere om det er muligheter for å utvikle EVU-prosjekt/emner innen Erasmus plus-programmet med våre internasjonale samarbeidspartnere. NTNU bør kunne tilby videreutdanningsemner/program som er knyttet til internasjonalisering innen de ulike fagfeltene.

Anbefaling 13

SU-fakultetet slutter seg til anbefalingen om videre utredning av nettbasert EVU.

Anbefaling 14 og 15 er allerede satt ut i livet.

Spesifikke spørsmål vedr. Reitan-rapporten:

c) Vi ønsker enhetenes vurdering på om de finansielle rammebetingelsene som avklares i Reitan-rapporten påvirker NTNUs EVU-ambisjoner og fagmiljøenes egne muligheter til å bidra med å nå dette målet.

Hva Institutt for lærerutdanning mener om de finansielle rammebetingelsene

De finansielle rammebetingelsene for EVU er relativt komplekse og krever spesialist-kompetanse. Vi mener det er påkrevd at fakultetet har administrativ støtte og god kompetanse på de finansielle rammebetingelsene. Vi tror at det vil være avgjørende for at NTNUs EVU-ambisjoner kan kunne nås.

Vi vil likevel trekke fram at det kan oppleves som uhensiktsmessig med en snever tolking av unntak b) i egenbetalingsforskriften § 3-2 (1). For eksempel vil små høyskoler kunne favoriseres fordi de har langt færre studieprogram som fører fram til grad. Vi leser unntaket slik at små høyskoler kan tilby langt flere fag og emner enn NTNU med studentbetaling, fordi de har ingen grad å innpasse det i. Motsatt vil i praksis «alt» ved NTNU kunne innpasses i ett eller annet program ved universitetet. Vi mener det er uhensiktsmessig dersom en liten høyskole kan opprette hele årsstudium under unntak b), mens vi ikke kan konkurrere. ILU mener at argumentasjonen som NTNU bruker en for snever tolkning, og at den ikke er tilpasset videreutdanningsbehovet i skolesektoren. Det er ikke slik at en lærer som allerede har en bachelor ønsker å ta en ny bachelor. For lærere er det mastergrad «som gjelder».

Hva Institutt for psykologi mener om de finansielle rammebetingelsene

Begge rapportene vitner om at det fra sentralt NTNU-hold ligger en forventning om betydelig økning i EVU virksomheten ved NTNU, med fokus på markedssegmenter innenfor Helsesektoren, skolesektoren, næringsliv og forvaltning. Det tas sikte på å mer enn doble antallet EVU studenter (fra 8 – 20 000), og fokus anbefales rettet mot nettbaserte studier i kombinasjon med bolkundervisning på Campus.

IPS har liten EVU-aktivitet til tross for at instituttet er et fagområde som er relevant for EVU-virksomhet både i helse- og skolesektoren. IPS har imidlertid ikke tilgjengelig undervisningskapasitet til å drive utstrakt EVU virksomhet utover de få tilbud vi har per i dag. Over en periode på 10 år har IPS hatt en vesentlig økning av undervisnings og forskningsaktiviteten uten at det er gjort en tilsvarende signifikant økning av den administrative/ faglige staben. Instituttet arbeider med å utvikle arbeidsstyrken innenfor de økonomiske rammene, noe som på lengre sikt kanskje vil kunne frigjøre ressurser til mer EVU-virksomhet eller hjelpe oss i å spisse virksomheten inn mot et EVU-marked. Men dette vil i stor grad komme til å bli et spørsmål om ressurser, også administrative ressurser. Rapportene skisserer to alternative modeller for finansiering av EVU-aktiviteten. Hvis vi forutsetter at kurs/ EVU utdanning ikke konkurrerer med egen ordinær aktivitet så ser vi for oss at dette er hovedsakelig tilleggsutdanning som enten er fullfinansiert via kursavgiften eller som er finansiert via TDI-modellen som vil gi økt resultatbevilgning via KD. Uansett hvilken variant man velger å planlegge etter så vil vi likevel være avhengig av å ha tilgjengelig fagpersonell - noe vi ikke har per idag.

Hva fakultetsadministrasjonen mener om de finansielle rammebetingelsene

Modell 2 (NTNU Drive-modellen) har erfaringsmessig vist seg vanskelig å inkludere i ordinære prosesser for kvalitetssikring og studieplanutvikling og det må lages særskilte rutiner for denne typen aktivitet. Det er også utfordrende med den eksisterende praksisen med å gi ut kursbevis til studenter fra NTNU som ikke kvalifiserer til å ta eksamen fordi opptaksgrunlaget ikke kvalifiserer for opptak. (Har de den faglige kompetansen som kreves for å gjennomføre emnet når de ikke kvalifiserer for opptak?)

Modell 3 med enkeltemner mot betaling som fortrinnsvis bør være fullfinansiert fra student er problematisk for flere fagmiljø ved SU. Fagmiljøene har enkeltemner som både tilbys til studenter med generell studiekompetanse og til studenter med fullført bachelorgrad, som er spesielt faglig interessant og som ikke kan inngå i studier på bachelornivå (ISA) og som tilbys med delvis egenfinansiering fra fagmiljøet (fagmiljøet bidrar med undervisning og sensurering som del av stillingen). Dette vil være vanskelig med den nye modellen.

Hva Institutt for geografi og Institutt for sosialantropologi mener om de finansielle rammebetingelsene

Vi har her ikke gått inn på om de finansielle rammebetingelsene er med på påvirke NTNUs ambisjoner innenfor EVU, men kan si at det er viktig at dette er gjennomgått og at EVU-utdanning som tilbys av NTNU er innenfor regelverket. Det vil være til stor hjelp for små institutt at det er utarbeidet forskjellige leveransmodeller slik at man kan se hvilken av disse som passer best ut fra hvilke EVU tilbud vi ønsker å opprette.

d) Har dere synspunkter på anbefalt modell (integrert modell) eller på de andre to modellene som presenteres i Reitan-rapporten (sentralisert og hybrid)? Jfr. kap. 6 Organisering av støttetjenester (anbefaling 15)

SU-fakultetet ser fordeler med å samle deler av dagens Seksjon for etter- og videreutdanning med opptakskontoret og studentrekruttering for å samle fagkompetansen og at mest mulig av den faglige aktiviteten skal skje på instituttnivå. Vi tror likevel at det er behov for en sentral enhet som utgjør en

førstelinje for videreutdanningsstudenter, men at denne enheten kan ha andre og mer begrensede oppgaver enn i dag. Å distribuere kompetansen for oppfølging av en mer krevende studentgruppe, krever en kompetanse og ressurser som instituttadministrasjonene ikke har per i dag. Det vil derfor være uheldig å legge ned Seksjon for etter- og videreutdanning som helhet, på kort sikt.

Fakultetet er prinsipielt tilhenger av at strategisk rådgivning og utvikling ivaretas på linje med grunnutdanningen, dvs. fagnært. Vi mener likevel at rapporten i for liten grad tar inn over seg at bakteppet for deler av det strategiske studieporteføljearbeidet for EVU skjer gjennom faglige nettverk med både interne og eksterne deltakere, både regionalt og nasjonalt.

Fakultetet mener at strategisk rådgivning og utvikling har en naturlig plass på fakultets-/instituttnivå sammen med deler av markedsføring og studentkontakt..

Vi er enige om at arbeidsdeling og informasjonsflyt mellom Seksjon for etter- og videreutdanning, andre sentrale administrasjoner, fakultet og institutt har forbedringspotensiale og at dette er områder det er mulig å arbeide med for å bedre rolleforståelse og arbeidsflyt.

e) Foreslå gjerne alternative modeller til organisering av støttefunksjoner og begrunn forslaget. Jfr. kapittel 6.6 og anbefaling 15.

Se innspill til anbefaling 15 fra Reitanrapporten.

Spesifikke spørsmål vedr. Bolland-rapporten:

f) Trenger NTNU en felles merkevare for EVU (NTNU Videre)?

SU-fakultetet anbefaler ikke at NTNU trenger en felles merkevare for etter- og videreutdanning.

Flere enheter støtter at NTNU viderefører merkevaren NTNU Videre og mener at merkevaren kan benyttes uavhengig av hvordan EVU organiseres internt. Enhetene opplever at NTNU videre (som sådan) har en solid posisjon og at «videre»-navnet også fremstilles som en solid merkevare i begge rapportene.

En enhet mener at tiden for en egen merkevare for etter- og videreutdanning er forbi og at NTNU som merkevare er sterkt nok til også å romme videreutdanningsvirksomheten ved institusjonen. Enheten foreslår å avvikle NTNU Videre som merkevare. Dette er ikke til hinder for å ha et eget apparat og en egen rekruttering for videreutdanningen. Alle videreutdanningstilbud bør kunne finnes på NTNUs studiesider merket med etter- og videreutdanning og ikke i en egen portal sånn som i dag.

g) Bør NTNU satse mer på rene nettbaserte EVU-tiltak (MOOC etc.)?

Det er ikke enighet mellom enhetene på SU om NTNU bør satse mer på nettbasert EVU.

Det er viktig å understreke at nettbaserte studietilbud og MOOC er ikke det samme. Hvorvidt det kan tenkes å være grunnlag for å etablere flere såkalte MOOC (Massive Open Online Course) ved NTNU har SU ikke tatt spesifikt stilling til. Nettbaserte kurs med inntil 200 studenter kan fort ligge i

grenseland til hva man definerer som en MOOC – kurs som krever en viss fasilitering (produksjon av videoforelesninger (nett- streaming), oppgaver og innleveringer via nett) men som er relativt billige ved drift, sett i forhold til det potensielle antallet studenter som avlegger studiepoeng. Vi er usikre på hva som vil være riktig størrelse på «markedet» for NTNU, og det er mulig at målgruppen for slike satsninger har sitt største potensiale om man åpner opp klasserommet for «hele verden»

Nettbaserte tilbud åpner for andre undervisningsformer enn tradisjonell campusundervisning og kan lettere skaleres opp til flere deltakere. For fremtiden kan vi godt se for oss nye ressurser, nytt emneinnhold, nye læringsaktiviteter og vurderingsformer som muliggjør dette.

h) Med bakgrunn i utredningen, hvilke EVU-tilbud ser fakultetene muligheter for å tilby på kort og lengre sikt?

Ingen kommentarer fra noen enheter.

Notat

Til:	Prorektor for utdanning
Kopi til:	Institutt for internasjonal forretningsdrift, NTNU Handelshøyskolen, Institutt for industriell økonomi og teknologiledelse, Institutt for samfunnsøkonomi
Fra:	Fakultet for økonomi

Høringssvar fra ØK på Reitan-utvalgets og Bolland-utvalgets rapporter om EVU

Fakultet for økonomi har mottatt høringssvar fra alle institutter unntatt ett (som ikke har noen EVU-virksomhet). De to rapportene har også vært diskutert i fakultetets utdanningsutvalg og instituttlederemøtet, og fakultetets endelige uttalelse er også behandlet i det siste dekanatmøtet.

Begge de to rapportene er svært omfattende. Vi oppfatter formatet og strukturen både fornuftig og oversiktlig, og godt poengtert. Planene inneholder tydelige mål og tiltak, og ambisjonene er svært høye. Dette er positivt, men planene omhandler i svært liten grad ressursbruk, noe som er problematisk.

I det følgende kommenterer vi først de generelle spørsmålene, for så å gå inn på de spesifikke spørsmålene i de to rapportene, og mer konkret noen av de 15 anbefalingene. Høringsuttalelsene inneholder klart flest kommentarer til Reitan-rapporten da denne utfordrer den interne organiseringen som berører alle enheter, mens Bolland-rapporten oppfattes mer som et overordnet dokument som mangler gode vurderinger av nødvendig ressursinnsats for å nå svært høye målsettinger.

Generelle spørsmål

Fakultetets EVU ligger under kategorien «Teknologi, økonomi og ledelse» og består i all hovedsak av tilbud i et konkurranseutsatt marked hvor deltakerne helt eller delvis betaler for deltakelse. Vår diskusjon tar derfor utgangspunkt i dette, og omhandler ikke de to øvrige kategoriene utdanning og helse som oftest har statlig finansierte videreutdanninger. Fakultetet har ett Executive master-program (Master of Public Administration) som er finansiert av studieplasser, for øvrig er all aktivitet finansiert av helt eller delvis betalende deltakere.

Siden NTNU har EVU-tilbud i hele spekteret fra full deltakerbetaling til full statlig finansiering, kan vi ikke ha en standard tilnærming til håndteringen av EVU-virksomheten. For vårt fagområde i et konkurranseutsatt marked er fleksibilitet og et profesjonelt markedsapparat helt avgjørende hvis

man skal øke aktiviteten på EVU. Vi kan ikke ha EVU-tilbudene våre inn som del av det vanlige årshjulet med de fristene som finnes der. EVU-markedet endrer seg raskt, og vi må derfor kunne ha en større fleksibilitet for å starte nye tilbud.

Selv om Bolland-rapporten viser en svak nedgang i andelen av befolkningen som deltar i formell videreutdanning, ser flere av våre miljøer at interessen er tilstede så lenge fagtilbudet er aktuelt og oppdatert (f.eks. digitalisering). Da er det viktig å ha en sentral enhet som kan følge markedet tett, og samtidig ha dialog med fagmiljøene. Det gjelder både utviklingen av innholdet i tilbudene, men også markedsarbeidet mot de ulike målgruppene (enkeltpersoner eller bedriftsmarkedet).

EVU skal være et satsingsområde for NTNU, og dette må synliggjøres ved å opprettholde og styrke NTNU Videre. Oppgaver og ansvar må ikke spres på andre sentrale enheter samt fakultet og institutt. Etter nedbemanningen i administrasjonene finnes det ikke tilstrekkelige ressurser eller kompetanse lokalt til å drive EVU-arbeid, og en slik fragmentering er uheldig hvis man skal framstå som en profesjonell aktør.

Noen av våre fagmiljøer har liten/ingen EVU-aktivitet, og hvis de skal satse på EVU trenger de administrativ støtte utenfor fakultet og institutt for utvikling av tilbud og markedsføring. En sentral enhet gir mer effektiv serviceleveranse og mindre koordineringskostnader.

Flere av høringsuttalelsene konkluderer med at det kan virke strategisk fornuftig å opprette et Oslo-kontor for EVU, men at også NTNU tilrettelegger egne kurslokaler i Trondheim for å forsterke tilknytningen til NTNU selv om det er ressurskrevende.

Å integrere EVU som en del av den totale utdanningsvirksomheten er problematisk for annet enn de faste masterprogrammene.

Spesifikke spørsmål Reitan-rapporten

Påvirker de finansielle rammebetingelsene NTNUs EVU-ambisjoner og fagmiljøenes egne muligheter til å bidra med å nå målet om økt aktivitet?

De ni leveransemodellene i rapporten dekker nok hele spekteret av aktiviteter for NTNU, men for vårt fakultet vil det nok begrense seg til et fåtall modeller (modell 3-5). Vi støtter opp om utvalgets anbefalinger 11 og 12 hvor det er opp til hvert fakultet/institutt å velge både hensiktsmessige leveransemodeller og insentiver for utvikling og gjennomføring av EVU-aktiviteter.

Vi ser at de nye finansielle rammebetingelsene ikke medfører behov for større endringer i vårt fagtilbud.

Har dere synspunkter på anbefalt modell (integreert modell) eller de to andre modellene som presenteres i Reitan-rapporten (sentralisert og hybrid)?

Alle høringsuttalelsene kommenterer at rapporten synes å være skrevet for statlig finansierte EVU-tilbud, og ikke tar særlig hensyn til EVU-tilbud i et konkurransemarked, og at det derfor er vanskelig å stille seg bak denne i sin helhet. De dissensene som er tatt av noen av utvalgets medlemmer får bred tilslutning i fakultetet.

Vi har mange kommentarer, men konklusjonen er at en integrert modell ikke er å foretrekke. Kommentarene til konkrete anbefalinger presenteres her:

Anbefaling 1 (EVU skal være en integrert del av den totale utdanningsvirksomheten)

En integrert modell er en modell som forutsetter en lang planleggingshorisont, og som derfor fremstår som et sterkt hinder for konkurranseutsatt EVU-virksomhet. Konkurranseutsatt virksomhet krever fleksibilitet og man må i mange tilfeller kunne etablere nye emner relativt raskt. Dette er ikke kompatibelt med planleggingshorisonter for studieprogramporteføljen, og utdanningsvirksomhet for øvrig der man planlegger for behov opp til to år frem i tid.

Ofte er de som ønsker kurs ute etter å skaffe seg den kompetansen spesifikke fagpersoner innehar. Det er en markert konkurransefordel å kunne trekke på ulike kombinasjoner av fast tilsatt fagpersonale, og i noen tilfeller eksterne fagkrefter med ulik spisskompetanse til f.eks. skreddersydde bedriftsinterne kurs, og for å dekke variasjonene i etterspørsel gjennom studieåret. Det er ikke formålstjenlig med egne faste ansettelse for drive EVU-virksomhet, eller la det inngå som en del av normale virksomheten ved enheten.

For å kunne utnytte kapasitet og kompetanse best mulig i konkurranseutsatt EVU krever det mulighet til å honorere fast ansatte for at de skal kjøre EVU-emner i tillegg til ordinær virksomhet. Det krever fleksibilitet med hensyn til planlegging og et godt avtaleverk for honorering. Vi anbefaler at EVU ikke integreres med vanlig utdanningsvirksomhet slik Reitan-utvalget foreslår.

Anbefaling 4 (Fysiske samlinger på EVU bør derfor legges til campus der det er faglig relevant og hensiktsmessig).

Vi er i prinsippet enig i at dette er en god modell, også for konkurranseutsatt EVU. Vi ønsker imidlertid at man er fullt ut innforstått med at dette krever utbygging av hensiktsmessige lokaler samt en sentral funksjon for koordinering og tilrettelegging av lokalene.

Anbefaling 6 (Videreutdanning må følge det ordinære årshjulet)

Dette er ingen god løsning for konkurranseutsatt EVU-virksomhet. Slik virksomhet trenger fleksibilitet og kan ikke følge det årshjulet vi ellers har for planlegging av utdanningsvirksomheten.

Anbefaling 7 (NTNU bør standardisere søknadsfrister for opptak til videreutdanning)

I vårt konkurranseutsatte marked vil det være avgjørende at søknadsfristene er fleksible og at vi kan tilby skreddersydde kurstilbud for næringsliv og offentlig sektor, når dette etterspørres. Dette hindrer selvsagt ikke at en standard søknadsfrist kan være en god løsning for et spesifikt EVU-program, men det bør altså ikke gjøres til en standard frist for all EVU-virksomhet. Unntak fra NTNUs søknadsfrister bør heller ikke kreve godkjenning av dekan.

Anbefaling 8 (EVU bør være en del av ordinære undervisningsoppgaver til fast ansatte ved fakultetet).

Dette er nok en gang en anbefaling som vil fungere svært dårlig for konkurranseutsatt virksomhet. Som nevnt tidligere er det slik at de fagpersonene det er behov for til EVU (og dermed den fagkompetansen som er nødvendig) vil variere fra semester til semester. Dette kan ikke matches med faste ansettelser på en god måte. Dernest følger at konkurransefortrinnet til NTNU i mange tilfeller ligger hos selve fagpersonen og er avhengig av at det er han/hun som faktisk er sentral i emnet. Vi er derfor avhengige av å kunne honorere ekstrainsatsen for å gjennomføre EVU-aktivitet.

Konkurranseutsatt EVU-aktivitet har innebygde risikoelementer som offentlig finansiert aktivitet ikke har. Dette gjelder risiko for raske endringer i etterspørsel, bortfall av tilbud, overkapasitet etc. Derfor kreves det stor fleksibilitet i skalering av ressursene brukt til slike aktiviteter, og det er, som nevnt under anbefaling 1, ikke formålstjenlig å la det inngå som en ordinær undervisningsoppgave for fast ansatte.

Anbefaling 14 (EVU-rekruttering bør samordnes med generell rekruttering)

Denne anbefalingen synes å være sterkt knyttet til valg av en integrert modell hvor all studieaktivitet blir behandlet likt. Vår virkelighet er at det er helt ulike grupper som utgjør rekrutteringsgrunnlaget. For eksempel kommer ordinære studenter ofte direkte fra videregående eller fra bachelor-studier, mens EVU-studenter vanligvis er i jobb, eventuelt på vei fra en jobb til en annen. Et annet eksempel er at ordinære studenter forholder seg til nettsider som utlyser studieprogram og er på jakt etter dem, mens EVU-studenter kanskje ikke en gang ser seg om etter studietilbud. Samordning mot så ulike grupper vil da mest sannsynlig fungere dårligere for alle.

Det kan være vanskelig å argumentere mot en samlet strategi for rekrutteringsarbeid, men det avgjørende er at en slik strategi åpner for en helt nødvendig diversifisering av markedsaktiviteter opp mot de ulike målgruppene.

Anbefaling 15 (nedlegge NTNU Videre og overføre til fakultetene)

For de som driver konkurranseutsatt EVU representerer NTNU Videre en sentral ressurs som er et nødvendig bindeledd mot markedet, og som kan samle markedsføringsinnsatsen. Der man har store program med relativt stabile inntekter kan det være mulig å ha egne løsninger, men ikke for den øvrige EVU-aktiviteten. Det er kanskje særlig de små miljøene som er avhengige av NTNU Videre

som koordinerende instans, og som varemerke og kvalitetsstempel. Fakultet for økonomi anbefaler at NTNU Videre opprettholdes og videreutvikles.

Integrert modell vil ikke være å foretrekke med tanke på at EVU er et viktig utviklingsmål for NTNU. Vi kan ikke se at det vil finnes tilstrekkelig med ressurser hos oss til å jobbe med dette framover, og antar at dette også vil være situasjonen for mange av NTNUs øvrige fakulteter og institutter. Spesielt gjelder dette markedsarbeidet. Dette er også et kompetansespørsmål. For de programmene som retter seg mot individer og som er markedsrettet – som Master of Technology Management og Master i Organisasjon og Ledelse – er mesteparten av markedsføringen digital, og krever spesifikt utviklet kompetanse som ikke er allment tilgjengelig i dag. Denne kompetansen innehar NTNU Videre og vi har gode erfaringer med å bruke deres digitale markedsføringskompetanse samt deres digitale kommunikasjonsplattformer på Facebook/LinkedIn/Viderebloggen.no etc. Det er helt urealistisk, og økonomisk uhensiktsmessig, at denne kompetansen og disse plattformene skal bygges opp på hvert fakultet/institutt. Vi skaper en sårbarhet på instituttnivå hvis man ikke skal samle personressursene.

Integrert modell vil også kreve store omstillinger for den sentrale administrasjonen, og dette vil kunne gå ut over kvaliteten på tjenestene i en periode. Potensielt vil dette kunne skade NTNUs omdømme.

En sentral modell vil ivareta og utvikle merkevaren NTNU Videre, men innebærer også at enheten må styrkes. Det må være et tett samarbeid mellom NTNU Videre og fakultetene hvor NTNU Videre har et operativt ansvar for tilrettelegging og praktisk gjennomføring, bistår enhetene med markedsinformasjon og –analyser for strategiske beslutninger, og er et kontaktpunkt inn til NTNU for bredden av markedsaktører. Rollefordeling mellom det sentrale nivået og det lokale nivået må konkretiseres og standardiseres for bedre rutiner og kvalitet på disse.

En hybrid kan framstå som uklar da ansvaret fordeles både sentralt og lokalt. De vil være avgjørende at alt arbeidet standardiseres i størst mulig grad og integreres i årshjulet til det studieadministrative arbeidet, der dette er mulig. Avvikende frister på enkelte EVU-tilbud vil måtte forekomme i et marked med høy konkurranse.

Både sentral og hybrid modell har fordeler og ulemper ved seg, men vi mener det er avgjørende å velge en av disse to modellene for å videreføre og utvikle NTNU Videre.

Tilbakemelding fra studentene:

Våre fakultetstillitsvalgte har spilt inn noen momenter til fagpolitisk ansvarlig i Studenttinget, men de har også formidlet disse til fakultetet. Innspillet fikk bred støtte i instituttleder møtet, og de ønsker at NTNU Videre bevares, utvikles og styrkes på sentralt nivå.

Å fordele ansvaret ut på fakultetsnivå tror de vil være ressurskrevende og unødvendig byråkratiserende. De er bekymret for at fokuset på EVU kan gå på bekostning av ressurser satt av til

studentene per i dag, særlig med tanke på at det allerede er områder studentene opplever har manglende støtte fra NTNU, her nevnes spesielt utveksling.

Studentene mener også at økonomifakultetet burde være pådrivere for å bedre EVU-tilbudet ved NTNU, spesielt med tanke på konkurranse fra NHH.

Å ha felles frister for EVU som for øvrige studieprogram ved NTNU blir svært lite fleksibelt (gitt dagens frister), så de mener EVU burde kunne ha andre frister.

Spesifikke spørsmål Bolland-rapporten

I første rekke er våre kommentarer her knyttet til ressursinnsats. I rapporten foreslås at et EVU-kurs kan tilsvare ca. 250 timers belastning. Det sies også at EVU-kurs jevnt over krever mindre timeinnsats enn tilsvarende ordinære kurs. Dette er ikke vår erfaring. I den grad de krever mindre er det fordi det er relativt få studenter og dermed besparelser på veiledning og nettkontakt. EVU-kurs, og særlig der vi er konkurranseutsatt, oppleves tvert imot ofte som mer krevende fordi man skal forholde seg til studenter som har betalt relativt mye for et kurs og som har store forventninger til kvalitet og relevans. De har også mye arbeidserfaring, og merker med en gang dersom foreleseren ikke kan matche denne erfaringen. Det vil heller ikke være særlig bra for vår markedsføring dersom det kom frem at vi forventer å undervise EVU med mindre ressurser enn på vanlige kurs. Utvalgets beregninger av ressursbehov er derfor etter vår mening urealistisk lave. Den økningen rektor legger opp til må heller forventes å kreve betydelig økte ressurser. Dette ressursbehovet gjelder uansett om man forventer at EVU-kursene skal egenfinansieres eller del-/fullfinansieres av studentene.

Utvalget viser ellers til en mulig modell for tilnærming til næringslivet. Denne virker fornuftig, og forutsetter igjen at man beholder og videreutvikler NTNU Videre som varemerke for å stå for denne kontakten.

Når det gjelder digitalisering, har ikke utvalget bidratt til å klargjøre hva som ligger i digitalisering. Hvor mye digital kompetanse skal de som tar kurs få? Nok til å forstå hva digitalisering kan brukes til, eller skal de faktisk kunne anvende IKT selv til problemløsning/utvikling? Til utvalgets støtte kan man si at dette ikke er en enkel debatt, men nettopp derfor er det viktig at vi fortsetter den diskusjonen.

De helt konkrete spørsmålene kan besvares ganske kort:

Trenger NTNU en felles merkevare for EVU (NTNU Videre)?

Ja, det er et sterkt behov for å ha en felles merkevare (NTNU Videre) i dagens EVU-marked, spesielt med tanke på koordinering, markedsføring og salg.

Bør NTNU satse mer på rene nettbaserte EVU-tiltak (MOOC etc.)?

Det må være opp til fagmiljøenes egne vurderinger, og fagenes natur, å avgjøre dette. NTNU bør ha adekvat støtte til de som ønsker å satse på slike tilbud, og ha klare retningslinjer for alle de forvaltningsmessige utfordringer slike tilbud gir (dokumentasjon, evaluering, eventuelt studiepoeng etc.)

Med bakgrunn i utredningen, hvilke EVU-tilbud ser fakultetene muligheter for å tilby på kort og lengre sikt?

Rapporten anbefaler at det bør utvikles et erfaringsbasert masterprogram innenfor teknologi, økonomi og ledelse, og dette er noe mange av fagmiljøene ønsker velkommen og ønsker å bidra inn i. Noen av fagmodulene under paraplyen «Digitalisering og ledelse» på vårt institutt i Ålesund bør vurderes som del av et slikt program (disse kursene mangler for øvrig i appendix 1 i rapporten). Her kommenteres at man ønsker å dra inn undervisningskrefter som ikke bare har akademisk bakgrunn, men også næringslivserfaring. Vi planlegger også en egen modul i Business Analytics med fokus på økonomistyring,

Et av instituttene kan på litt lengre sikt ønske å se nærmere på et en spesialisering innenfor Økonomistyring. En slik modul kunne gått inn som en mulig del av MOL for de som ønsker det. Dette svarer også til 3a i Reitan-rapporten, som anbefaler at EVU-tilbudene i all hovedsak inngår i eller innpasses i gradsgivende program, fortrinnsvis masterprogram

Vår faggruppe på Gjøvik har ikke kommet i gang med EVU, men på sikt er det naturlig at det kommer tilbud innenfor satsningsområdet som er industriell innovasjon.

NTNU
Prorektor for utdanning

Deres ref: 2019/5846/KIRSTKL

Dato: 07.03.2019

Høringsvar Reitan og Bolland-utvalgenes rapporter om etter og videreutdanning

En grunnleggende premiss sett fra Akademikerforeningene ved NTNU er at EVU-aktivitet bør organiseres og tilrettelegges med stor grad av fleksibilitet. Dette er basert at en forholder seg til markedsbaserte svingninger som avhenger av økonomiske konjunkturer, konkurransesituasjon samt variasjon over tid ift hvilke fagtema og fagområder som er etterspurt. Hele det interne system bør derfor legge stor vekt på fleksibilitetsvurderinger, herunder at en ikke binder ressurser eller tar risiko som blir utfordrende ved svekket etterspørsel.

BOLLAND-UTVALGET

Akademiker-foreningene ved NTNU mener grunnleggende at Bolland-utvalget har utarbeidet en god og realistisk rapport. Vi stiller oss bak de 15 anbefalinger utvalget gir. Våre merknader er som følger:

- Vi anser at det er hensiktsmessig med en felles merkevare (NTNU Videre) og stiller oss bak utvalgets formulering om at NTNU Videre som merkenavn bør styrkes.
- I avsnitt 6.3 gjøres vurdering rundt interne forhold, herunder uttrykkes at inntil videre bør ordninger med mulighet for ekstralønn knyttet til EVU videreføres. Vi kan ikke se hvordan en kan lage et fleksibelt, markedstilpasset opplegg rundt EVU spesielt rettet mot teknologi- og ledelsesfag uten at det også inngår økonomiske incentiver både på kort og lang sikt.
- Timetallsberegningene for gjennomføring av kurs er lave, kostnadssiden er også lavt normert noe som medfører at de beregner av ressursbehov som presenteres ikke er realistiske.
- Det er uklart om Bolland-utvalget tenker i retning av nye vitenskapelige stillinger som skal rettes mot EVU eller flere stillinger der andeler av tiden skal rettes mot EVU. Det er uklart om instituttnivået ved NTNU vil ønske tilsetninger som delvis eller i hovedsak er finansiert basert på flukturende EVU-etterspørsel.

REITAN-UTVALGET

Akademiker-foreningene ved NTNU er grunnleggende enig i mindretallsmerknaden formulert som:

«Rapporten synes å være skrevet for statlig finansierte EVU-tilbud, og ikke EVU-tilbud i et konkurransemarked» (side 67).

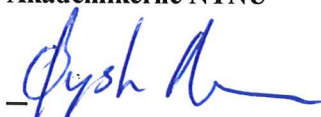
Vi stiller oss bak innholdet og de vurderinger som gjøres i de to dissenser samt uttalelsen fra seksjon for etter- og videreutdanning.

- Mindretallet går mot anbefaling 1 som sier at EVU-aktivitet bør integreres i den totale utdanningsvirksomhet samt anbefaling 8 som uttrykker at EVU skal være del av ordinære undervisningsoppgaver. Vi støtter mindretallets vurdering i at dette ikke fanger opp risikoaspektene som i særskilt grad kjennetegner deler av EVU-aktiviteten.
- I tillegg støtter vi mindretallsmerknaden knyttet til anbefaling 15, vi kan ikke se at det er hensiktsmessig å legge ned NTNU Videre da det vil gi fragmentering av oppgaver/ansvar og en svakere eksternt posisjon.
- Flertallet foreslår i anbefaling 7 standardiserte søknadsfrister. I en av mindretallsmerknadene argumenteres med at dette bør gjøres *«der det er hensiktsmessig»* (side 69). Vi støtter dette mindretallssynspunktet og den argumentasjon som presenteres for å opptre i forhold til det som er hensiktsmessig i en konkurransesituasjon.

Vi er kritiske til at det legges frem en delt rapport der flertallet ikke i tilstrekkelig grad vektlegger aspekter som gjør at NTNU vil ha mulighet for å gi fleksible, markedsrettede tilbud spesielt ovenfor privat næringsliv. Ulike deler av NTNU arbeider mot ulike samfunnsområder der det vil være variasjon i hva som er hensiktsmessige arbeidsformer og organisatoriske løsninger. Det er uheldig når flertalls-konstellasjoner i utvalg ikke respekterer slike forskjeller.

Mindretallsmerknadene indikerer betydelig frustrasjon med premisser og konklusjoner slik dette ble definert av flertallsgrupperingen. Vi vil spesielt minne om mindretallets påpekning om at mandatet sier at en skulle utrede **«hvordan NTNU skal styrke EVU-virksomheten med basis i dagens EVU-politikk»** og at denne føringen **«ikke har dannet utgangspunkt for arbeidsgruppens diskusjon»** (side 68/69).

Akademikerne NTNU

Øystein Moen

Notat

Til: Prorektor for utdanning

Kopi til:

Fra: Avdeling for studieadministrasjon

Svar på høring på Reitan-utvalgets og Bolland-utvalgets rapporter om etter- og videreutdanning.

Vi takker for muligheten til å gi tilbakemelding på rapportene angående etter- og videreutdanning ved NTNU. Vi vil ta for oss de områdene og spørsmålene som er mest relevante for Avdeling for studieadministrasjon. Av det følger at vi ikke kommenterer alle spørsmålene i høringsbrevet. I tillegg har vi behov for å gi tilbakemeldinger på begrepsbruken av EVU i rapportene, da vi mener disse kan skape uklarhet og forvirring i et allerede brokete landskap.

Generelle spørsmål vedr. begge rapportene

a) *Kommentarer til beskrivelsen av dagens situasjon og framtidens behov:*

Det synes som om det blir sett på som to ulike paradigmer i dag, hvor det er skarpe skiller mellom etter- og videreutdanning og ordinær utdanning. At behovet for å se dette i større sammenheng er naturlig, og i noen tilfeller er det mer flytende overganger. Omfanget av studenter som søker studierett etter fullført grad er ikke omtalt, men er også i prinsippet en form for videreutdanning – men er i dag «restkapasitet» i ordinære emner som tilbys i ordinære løp ved fakultetene.

b) *Synspunkter og motforestillinger på anbefalinger gitt i de to rapportene:*

Det er bred enighet om hva etterutdanning er, men uklarheter i rapportene om forståelsen av videreutdanning og innføring av begreper som «videreutdanningsmastere» og «masterprogram for videreutdanning» skaper forvirring, og bør unngås. NTNU har en rekke videreutdanninger og masterprogram i ordinær portefølje på fakultetene allerede. Mtp NTNU Videre bør man kanskje heller skille mellom betalings- og fullfinansierte master- og videreutdanninger?

Inngangspremisset for alle studier er at den som tar utdanningen er kvalifisert for å følge det faglige opplegget. Det fremgår ikke klart om tilbudene krever studierett, eller om det er tilstrekkelig med rett til å få en prøving etter gjennomført løp. All høyere utdanning har kvalifikasjonskrav og enkelte emner/fagområder stiller tydelige forkrav, det være seg på nivå eller faglig fordypning. I møtet

mellom individets behov og ønske for faglig påfyll og fagmiljøets vurdering av hvorvidt enkeltpersonen er kvalifisert er det behov for et godt apparat til å enkelt håndtere dette. Opptaksforskrift mv regulerer dette rimelig godt, men man vil få noen utfordringer ovenfor individer som mangler formelle grunnforutsetninger (generell eller spesiell studiekompetanse, realkompetanse mv), og som likevel faglig klarer å gjennomføre enkeltemner. Innen yrkeslivet vil en finne personer med betydelig realkompetanse innenfor snevre fagområder.

Nærheten til et fagmiljø vil fort kunne avdekke hvorvidt enkeltindividet har faggrunnet for å følge undervisning og bli vurdert ut ifra emnets læringsmål, mens det kan være utfordrende å innplassere individets nivåinnplassering mht generelle forutsetninger for høyere utdanning. Således er det avgjørende at det, uansett modell, styrkes gode løsninger for å innplassere kandidater for etter og videreutdanning i vårt studieadministrative system.

Hele NTNUs studieportefølje må sikres kvalitet i hht Kvalitetssystemet og Studietilsynsforskriften. Bolland-rapportens formulering på side 20 bør derfor endres til: «NTNUs videreutdanningstilbud SKAL følge de samme interne rutiner som for ordinær utdanning med hensyn til revisjon av studieplaner, kvalitetssikring og styring og ledelse» (ikke «i størst mulig grad»), som det står i rapporten). Dette er definert i Kvalitetssystemet og støttes også av Reitan-rapporten, punkt 2 i utvalgets anbefalinger.

Ressursbehov diskuteres i Bolland-rapporten, kap. 7, og «det tas høyde for at videreutdanningskurs jevnt over krever mindre ressurser enn et tilsvarende ordinært kurs..» Jf Nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk er studiepoeng tett knyttet opp mot læringsutbyttebeskrivelser og total arbeidsbelastning. Det beregnes en total arbeidsbelastning på 1600-1800 timer per 60 studiepoeng. Et kurs/emne på 7,5 studiepoeng skal dermed ha en total arbeidsbelastning på 200-225 timers arbeidsinnsats fra studentene. For å opprettholde nødvendig kvalitet på NTNU Videre sitt studietilbud, mener vi det er viktig å understreke dette. Også disse studentene skal ha nødvendige tilbakemeldinger og vurderinger fra faglig ansvarlige. Og også EVU-tilbudene trenger å øke gjennomstrømmingen. Vi savner disse vurderingene i kapittel 7.

Tilbakemeldinger på begrepsbruk

Bolland-rapporten har en begrepsbruk vi ønsker å kommentere. På side 6 står det at «videreutdanninger er ofte basert på deltidsstudier» Denne formuleringen bør endres til at «videreutdanninger er ofte organisert som deltidstilbud». I tillegg bør det kanskje presiseres at NTNU også har en rekke videreutdanningstilbud som gjennomføres som heltidsstudier.

Videre på side 19 står det at «En mastergrad basert på videreutdanning er som oftest erfaringsbasert». Dette er uklart. NTNU har, i hht. forskriften, ingen masterprogram som er basert på videreutdanninger. Masterprogrammene er basert på definerte opptakskrav, jf [Forskrift om krav til mastergrad](#). Dersom denne setningen henviser til at flere videreutdanninger kan inngå som del av et masterprogram fordi de allerede ligger på Nivå 2 i hht kravene i Nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk, betyr ikke det at mastergraden er basert på en videreutdanning. Som i alle andre gradsstudier kan innpassing av annen utdanning være aktuell, uten at selv graden er basert på dette. Erfaringsbaserte masterprogram er heller ikke basert på videreutdanninger, men «minst 2 års relevant yrkespraksis» (§ 5). Vi mener derfor dette må skrives om.

Videre på samme side brukes begrepet «masterprogrammer for videreutdanning». Hvorfor blandes disse utdanningene? Selv om enkelte masterprogrammer inngår som del av NTNU Videre sin

portefølje (enten det ligger til seksjonen eller på fakultet), bør det skilles mellom videreutdanning og masterprogram, jf forskriftene.

Under kapittel 3.4 *Helse, velferd og omsorg* innføres begrepet «videreutdanningsmaster». Dette er en sammenblanding av master- og videreutdanninger som virker forvirrende. Meld. St. 13, 2011-2012 presiserer at kortere videreutdanninger skal kunne innpasses i en mastergrad forutsatt at de holder nødvendig faglig nivå. Begrepet «videreutdanningsmastere» bør fjernes og setningen «Et økt fokus på videreutdanningsmastere for store yrkesgrupper i helse- og sosialsektoren kan gi vekstmuligheter for universitetene» erstattes med «Et økt fokus på masterutdanninger for store yrkesgrupper i helse- og sosialsektoren kan gi vekstmuligheter for universitetene. Rammeplanstyrte, og evt. andre, videreutdanninger innen helse- og sosialfag kan innpasses i masterprogrammene dersom læringsutbyttebeskrivelsene holder tilsvarende faglige nivå. Et tett faglig samarbeid mellom de som utvikler hhv. videreutdanninger og masterprogram kan sikre den nødvendige progresjonen her.»

Også i Reitan-rapporten synes det å være uklarhet i begrepene. På side 9 står det at «skillet mellom grunnutdanning og videreutdanning er med andre ord flytende» Dette er vi uenige i, da vår egen forskrift om opptak til studier har gode definisjoner på hva grunnutdanning og videreutdanning er.

Grunnutdanning er definert i [Forskrift om opptak til studier ved NTNU](#), § 2, som: *Med grunnutdanning menes i denne forskrift utdanninger som normalt bygger på videregående opplæring og som ikke bygger på eller har annen høyere utdanning som del av opptakskrav.*

Videreutdanning er definert i [Forskrift om opptak til studier ved NTNU](#), § 2, som: *Med videreutdanning menes i denne forskrift ny formell kompetanse på universitetsnivå. Dette er spesielt tilrettelagte enkeltemner eller videreutdanningsprogram på lavere eller høyere grads nivå.*

Videre regulerer [Forskrift om krav til mastergrad](#) hva en masterutdanning er, innenfor § 3, § 4 og § 5.

Reitan-rapporten – spesifikke spørsmål:

c) Enhetens vurdering på om de finansielle rammebetingelsene som avklares i Reitan-rapporten påvirker NTNUs EVU-ambisjoner og fagmiljøenes egne muligheter til å bidra med å nå dette målet:

Dissens i utvalget framkommer for punkt 7, hvor utvalget går inn for en standardisering av søknadsfrister for videreutdanning. Allerede i dag er det felles søknadsfrister for svært mange av NTNUs fullfinansierte videreutdanninger (alle som ligger i Opptaksrammesaken). Disse er i stor grad sammenfallende for UH-sektoren allerede. Det er hensiktsmessig, tidsbesparende og god ressursutnyttelse. I den grad det er tilbud om studieprogram, så vil det være fornuftig å formalisere søknadsfrister, og dersom det er et begrenset antall plasser, så vil det være helt nødvendig. Det er ofte ikke søknadsfristene som er utfordrende, det er heller å kunne gi gode svar på kvalifikasjon og tilbud fortløpende. I så henseende er det nærliggende å se for seg mer fleksible opptaksfrister for studietilbud hvor NTNU har ledig kapasitet og hvor det ikke vil være grunn til å frykte ressursknapphet mht ledige plasser. Det er viktig å ta høyde for at ulike studier kan kreve ulike ordninger, og så i forhold til ulike kategorier (finansieringsordninger, oppdragsstudier mv.) Men, vi forstår bekymringen knyttet til at standardisering skal gjelde alle videreutdanninger. For studiepoenggivende betalingsstudier og det private markedet, vil det være behov for en større fleksibilitet for å imøtekomme markedets behov. Systemadministrativt kan dette løses med ulike søknadsfrister, og dette bør fortsatt være en mulighet.

d) *Synspunkter på anbefalt modell (integrert modell) eller på de to andre modellene som presenteres i Reitan-rapporten (sentralisert og hybrid):*

Den integrerte modellen forutsetter at administrative funksjoner som er sammenfallende med øvrige studieadministrative funksjoner i fellesadministrasjonen, overføres fra dagens NTNU Videre.

Studietilbudet innen videre utdanning skal bli integrert i studieprogramportefølje. Dette kan være fornuftig, men det er også viktig å ivareta fleksibilitet når det gjelder tilbud på emne-nivå

Slik vi forstår dette, innebærer det at f.eks. opptak, rom-/timeplanlegging og eksamen gjennomføres av Avdeling for studieadministrasjon. Det betyr at ressurser også må følge med, dvs. at personellressurser også overføres med oppgavene. Fra før har avdelingen allerede ansvaret for tilsvarende oppgaver for master- og videreutdanninger som ligger i ordinær portefølje, dvs. som er inkludert i styresak om opptaksrammer. Det nye kan bli at oppgaver knyttet til enkeltemner og studiepoenggivende betalingsstudier også blir overført Avdeling for studieadministrasjon. Ved en nedleggelse av seksjon for videreutdanning, vil det ha store konsekvenser for vår avdeling i forhold til områder som berører opptak, eksamen, støttesystemer, rom, timeplan og også for roller og oppgaver på ulike nivåer. Det er også viktig å ivare kompetansen ved NTNU Videre inn i en ny modell og organisering.

Gitt en flytting av vurdering av om en EVU student er kvalifisert for vurdering fra NTNU videre til annen enhet i fellesadministrasjonen, forutsettes det at det følger tilstrekkelig med ressurser til å gjennomføre denne. Disse ressursene vil det være risikabelt å sende ut for fagnært jf tidligere erfaringer med kompetansevurdering. Dels fordi det vil være for tett binding mellom markedsansvarlig og opptaksansvarlig, som kan medføre en faglig uheldig vridning hvor betalingsvilje og evne går utover generelle krav for opptak.

Et spørsmål er også hva som skjer med etterutdanningskurs- og konferansevirksomheten? Er fakultet og institutt bemannet med kvalifisert personale til å ta hånd om dette?

Den integrerte modellen er utvalgets anbefalte modell. Vi merker oss at det er dissens i utvalget på flere av de 15 punktene og mener rapporten ikke har god nok konsekvensutredning. Vi opplever også at *Politikk for eksternt finansiert etter- og videreutdanning ved NTNU 2016-2020* ikke er problematisert i rapporten. Dersom NTNU Videre skal legges ned, bør det gjennomføres en konsekvensutredning for både fullfinansierte (gratis) master- og videreutdanninger, studiepoenggivende betalingsstudier og kurs- og konferansevirksomheten.

e) *Foreslå gjerne alternative modeller til organisering a støttefunksjoner og begrunn forslaget.*

Utvalget skriver selv at en evt. nedlegging av NTNU Videre bør skje gradvis for å sikre at vesentlige funksjoner blir ivaretatt og overtatt av fakultet og fellesadministrasjon (for vår del: Avdeling for studieadministrasjon). Vi mener dette er svært viktig. En mulig løsning kan være at en i første omgang skiller mellom fullfinansierte studier, studiepoenggivende betalingsstudier og kurs-konferanse. La NTNU Videre overføre de fullfinansierte master- og videreutdanningsprogrammene til fakultetene, men fortsatt ha ansvaret for studiepoenggivende betalingsstudier og kurs- og konferansevirksomheten. Samtidig bør det jobbes videre med standardisering av systemadministrativt arbeid som bruk av EpN, opptak, eksamen etc. Dette vil kunne ivareta behovet for å ha de fullfinansierte master- og videreutdanningene som del av ordinær portefølje i fakultetene, samtidig som NTNU Videre opprettholdes som en enhet med spesialkompetanse på betalingsstudier, kurs og konferanser, og den fleksibiliteten som kreves for å imøtekomme og videreutvikle

samarbeidet med, dette markedet. Her kan man også vurdere å overføre U.dir.-finansierte videreutdanninger for lærere (Kompis) og tilsvarende til fakultetene. Uavhengig av hvilken modell som til slutt velges, bør noen rutineendringer vurderes. Studentene ved NTNU Videre har de samme rettigheter og plikter, regulert i lover og forskrifter, som andre studenter. Når det gjelder eksamensavvikling anbefales at all skriftlig eksamen med tilsyn administreres av Eksamenskontoret. Søknader om gyldig forfall, sykmelding til eksamen, frister o.l. skal behandles som for alle andre studenter og dokumenteres i FS, for å sikre likebehandling. NTNU videre sine studenter kan gjennomføre eksamen samtidig med andre studenter, noe som er effektivt, gir god ressursutnyttelse og kvalitet på gjennomføringen. Med eksamenshuset på Sluppen, og etter hvert egne eksamenslokaler også i Gjøvik og Ålesund, er det nå god kapasitet til dette.

Rom- og timeplanadministrasjon kan også effektiviseres ved at dette legges til Avdeling for studieadministrasjon, eller i hvert fall i nært samarbeid med denne. Spesielt gjelder dette betalingsstudier, som kan gi utfordringer for timeplanleggingen i TP.

Når det gjelder opptak, mener vi studieprogram som ligger i opptaksrammesaken fortsatt må saksbehandles av Opptakskontoret. Opptakskontoret kan også involveres i rullerende opptak og vurdering av utenlandsk utdanning.

Systemadministrativt er det veldig bra at emnene i NTNU Videre nå er lagt inn i EpN, men det er fortsatt behov for videreutvikling mot økt standardisering her. Kontroll av emnebeskrivelser og opprettelse av emner innen EVU vil nødvendigvis i noen grad følge et annet årshjul enn ordinære studier. Prosedyrene må likevel være like. Det er også behov for gjennomgang av webpubliseringen av studieplaner innen NTNU Videre.

Det er stort påtrykk fra både politisk hold og fra arbeids- og samfunnsliv om å øke EVU-virksomheten og en enhet som NTNU Videre vil da kunne konsentrere seg som et marked som kan betale for å få dekket sine EVU-behov. I dbh fra 2018 framkommer det at NTNU totalt hadde en fullfinansiert/internfinansiert studiepoengproduksjon på ca. 29 504 enheter (å 60 studiepoeng). Den eksternfinansierte studiepoengproduksjonen var på vel 922 enheter (å 60 studiepoeng). Her ligger sikkert et potensial for økning. En økning av EVU-tilbudene i hht. målene vil, uansett hvem som har det administrative ansvaret, kreve økte ressurser og stor grad av fleksibilitet. Også NTNU i Gjøvik og Ålesund bør involveres sterkere i videreutviklingen av EVU.

En konsekvensutredning bør synliggjøre hvordan landskapet vil se ut med denne type organisering.

Bolland-rapporten - spesifikke spørsmål:

f) Trenger NTNU en felles merkevare for EVU?

Rapporten omtaler videreutdanning som noe «spesielt», og egennavn for KOMPIS. NTNU har også flere spesialiseringstudier som i realiteten skulle vært inn under NTNU Videre om man rendyrker merkevaren. Profesjonsbaserte videreutdanninger er i dag uten slik merkevare – uten at det har hatt særlig effekt for utdanningenes søkertilfang.

Uansett utfall av organiseringen mener vi det kan være grunner for å videreføre NTNU Videre som en merkevare. Merkevarenavnet er velkjent og markedsføring/rekruttering av studier og tilbud gjennom NTNU Videre er enklere enn å opprette nye kanaler etc. da navnet allerede er godt kjent i arbeids- og samfunnslivet. Markedsføringsmessig antar vi også det er en fordel å føre navnet videre. «En dør inn» gjennom NTNU Videre vil også gjøre det enkelt for markedet å komme i kontakt med NTNU som

tilbyder av EVU. Markedet kan ikke forventes alltid å vite på hvilke fakultet de mest relevante EVU-tilbud finnes.

g) Bør NTNU satse mer på rene nettbaserte EVU-tiltak (MOOC etc.)?

MOOCs egenart strider litt imot Reitanrapporten pkt 7 om søknads/kunngjøringsfrister. Det er her igjen nødvendig med gode og effektive verktøy som kan raskt og gjerne automatisk behandle en forespørsel om studiekompetanse og derigjennom etablere vurderingsmelding og slutføring av denne uten større ressursbruk administrativt. Alle kan melde seg på en MOOC, men opptak må gjennomføres etter klare kvalifikasjonskrav for alle de som ønsker å gå opp til vurdering.

Avsluttende kommentarer

Avdeling for studieadministrasjon ser at det er behov for en gjennomgang av administrering av EVU-området ved NTNU. Sett ut i fra et studieadministrativt synspunkt er det likevel vanskelig å gi Reitan-utvalget hundre prosent støtte for en integrert modell. Ved en opprydding i begreper bør en, uavhengig av valgt modell, jobbe for økt standardisering og kvalitetssikring av rutiner. Kompetansen som medarbeidere i NTNU Videre innehar, må sikres videreført. Det virker noe sårbart å skulle flytte alle ressursene ut på fakultet og institutt, og en konsekvensutredning av dette bør gjennomføres før et endelig valg tas. Sentrale områder innenfor studieadministrative tjenester for denne studentgruppen bør vurderes ivare tatt av Avdeling for studieadministrasjon, som beskrevet i punkt e).

Rektor

Dato
10.4.2019Referanse
2019/5846/**Notat**

Til: Prorektor for utdanning

Kopi til:

Fra: Avdeling for utdanningskvalitet

Reitan-utvalgets og Bolland-utvalgets rapporter om etter- og videreutdanning Høring

Høringsuttalelsen fra Avdeling for utdanningskvalitet basert på innspill fra enhetene i avdelingen. Vedlagt er eget innspill fra seksjon for etter- og videreutdanning med mer utfyllende kommentarer og diskusjon.

a) Vi ber om kommentarer til beskrivelsene av dagens situasjon og framtidens behov.

Rapportene kompletterer hverandre, og til sammen utgjør de en utfyllende beskrivelse av NTNUs virksomhet innen videreutdanning. Rapportene er mindre utfyllende i forhold analyser og vurderinger av etterutdanning. Dette kan ha sammenheng med NTNU ikke har systemer som gir oversikt over type og omfang av etterutdanning.

Etter vår oppfatning er ikke beskrivelsen av støttesystemene omkring videreutdanning og hvordan arbeidsoppgavene er fordelt mellom enhetene fullstendig beskrevet i Reitan-rapporten. Den baserer seg i stor grad på NIFU-rapporten (se f.eks. kap 6.8 Utvalgets vurderinger) som har sett på fire ulike studieprogrammer/-tilbud. Utvalget av tilbud viser bredden ved NTNU men er ikke representativ for den store videreutdanningsporteføljen. Analyser av fordeler/ulempes ved de fire utvalgte modellene i NIFU rapporten blir ikke drøftet i særlig grad. Det er det behov for.

NTNUs administrative støtteenhet for arrangement av konferanser, som kan betraktes som en etterutdanningsaktivitet, er ikke diskutert i Reitan rapporten. Konferanse-enheten burde vært inkludert i vurderingene omkring støttefunksjoner og organisering av etterutdanningstilbud.

b) Vi ber om synspunkter og motforestillinger på anbefalinger gitt i de to rapportene.

De fleste av anbefalingene i begge rapportene støtter avdelingen, men under løftes noen punkter fram der vi ønsker en utfyllende diskusjon/vurdering. Seksjon for etter- og videreutdanning har utdypet kommentarene i sin høringsrapport. Den er vedlagt i sin helhet.

Postadresse

7491 TRONDHEIM

Org.nr. 974 767 880E-post:
postmottak@ntnu.no
<http://www.ntnu.no>**Besøksadresse**Høgskoleringen 1,
Hovedbygningen**Telefon**

+47 73 59 50 00

Telefaks

+47

Saksbehandler

Berit Kjeldstad

Tlf: +47

- NTNU bør gi tilbud om videreutdanning innen bachelor nivå.
- Samspill med arbeidslivet bør være viktig for den strategi NTNU skal ha innen videreutdanning og etterutdanning, og vektlegging av ulike tilbud.
- Gjennomgang og en tydeliggjøring av hva NTNU mener er etterutdanning er nødvendig for å sette en framtidig ambisjon på dette. Rapportering og støttefunksjoner må vurderes. Konferanser bør inkluderes i begrepet etterutdanning.
- «Videreutdanningsstudenter» og «grunnutdanningsstudenter» bør fysisk integreres på campus i større grad enn i dag. Samlingsbaserte undervisningsopplegg er i dag vanskelig å timeplanlegge.
- Videreutdanning følger samme kvalitetsstandarder som grunnutdanning. Etterutdanning har ikke tilsvarende lovpålagte kvalitetskrav. NTNU må bli tydeligere på å framheve kvalitetsstandarden i videreutdanningstilbudet og påpeke forskjellen til etterutdanning
- NTNU må legge til rette for planlegging og gjennomføring av emner kan gjøres i ulike tempo, innenfor studieporteføljeprosessen. Det bør vurderes om den generelle studieporteføljeprosessen kan gjøres raskere enn i dag.
- Spørsmål om felles søknadsfrister og standardisering bør nyanseres i forhold til arbeidslivstilpasning og markedets behov. Det bør vurderes hvilke videreutdanningstilbud som kan standardiseres og hvilke som må ha større fleksibilitet med hensyn til tidsplanlegging.
- Markedsføring av videreutdanning og etterutdanningstilbud for voksne (25år og oppover) der du ofte må fylle ett og ett enkeltemne med studenter skiller seg fra grunnutdanning der du rekrutterer studenter til tre- eller femårige studietilbud. Profesjonell markedsføring av denne type stiller andre krav og følgelig andre kompetanser og metoder enn rekruttering til fulltidsstudier der målgruppen er 18-25 år.
- Etablering av tilbud krever oppsøkende virksomhet og samarbeid med arbeidslivet. Dette punktet skiller seg også fra rekruttering til grunnutdanning. Etablering av videreutdanningstilbud krever et tett samarbeid med arbeidslivet og kompetanse på tvers av fagområdet. Avdelingen **fraråder** at dette arbeidet blir fordelt ut på fakulteter fordi NTNU utad kan framstå som fragmentert utad i forhold til markedet.
- Igjen det blir svært viktig å gjøre tydeligere hva utdanningsinstitusjonene legger i begrepet videreutdanning. Grunnutdanning har allerede et god utviklet indikatorsett som i prinsippet gjelder for videreutdanning. Men vi ser at det kan være behov for et eget sett av indikatorer som betoner videreutdanningenes spesielle rammer ved at studentene studerer på deltid, har større forventning om distribuert og fleksibel undervisning, andre forventninger fordi studiene er for folk i jobb, og vi tar også betalt for en del av tilbudene studiene, etc..
- Det blir viktig å bli tydeligere på hva som er etterutdanning. Dette har ikke et indikatorsett i dag. Det bør utvikles.

Spesifikke spørsmål vedr. Reitan-rapporten:

- c) Vi ønsker enhetenes vurdering på om de finansielle rammebetingelsene som avklares i Reitan-rapporten påvirker NTNUs EVU-ambisjoner og fagmiljøenes egne muligheter til å bidra med å nå dette målet.

Det er en utfordring at emner i grunnutdanningen (kalt ordinære studieprogram) ikke kan inngå som videreutdanningsemner i tilfeller der vi tar betalt (ref. Egenbetalingsforskriften). Dette er begrensende for NTNUs ambisjon og fleksibilitet i forhold til å benytte allerede eksisterende tilbud til videreutdanning, gitt at økt kapasitet krever delt finansiering mellom institusjon og student.

- d) Har dere synspunkter på anbefalt modell (integreert modell) eller på de andre to modellene som presenteres i Reitan-rapporten (sentralisert og hybrid)? Jfr. kap. 6 Organisering av støttetjenester (anbefaling 15)

Administrativ støtte og tjenester til gjennomføring av emner innen grunnutdanningen er i dag lagt til ulike nivå i organisasjonen. Noen tjenester er sentralisert i fellesadministrasjonen (eks. opptak, eksamensavvikling, rom-allokering, noe praktisk informasjonsflyt/ administrativ veiledning til studenter etc.). Dette gjelder også videreutdanning, men det er ulike avdelinger i fellesadministrasjonen som gjør dette i dag. Årshjul og noen studieadministrative systemer er forskjellige på grunnutdanning og videreutdanning. Det er noe av bakgrunnen for at studieadministrative tjenester er delt i ulike avdelinger i dag. I tillegg fordrer tilrettelegging for videreutdanning tettere kobling til det eksterne markedet.

Gitt at årshjul og ulikhet i studentgruppenes forventninger diskuteres, bør man se på hvordan tjenestene skal være mest hensiktsmessig organisert. Gitt forutsetningen at volumet på videreutdanning skal øke kraftig (mer enn grunnutdanning), må de studieadministrative tjenestene for videreutdanningstilbud tilpasses en slik oppskalering. Standarder/normer for oppfølging av videreutdanningsstudenter bør diskuteres i forhold til grunnutdanningsstudenter. Videreutdanningsstudenter har en forventning om at studiene er tilrettelagt for deres situasjon (dvs de er i jobb), dette gjelder både betalende og ikke-betalende studenter. Organiseringen må være funksjonell og tilrettelagt slik at de som tar videreutdanning og etterutdanning kan fokusere på studiet.

- e) Foreslå gjerne alternative modeller til organisering av støttefunksjoner og begrunn forslaget. Jfr. kapittel 6.6 og anbefaling 15.

Før beslutning om administrativ organiseringsmodell gjøres mener avdelingen at det må gjennomføres en egen ROS analyse der det vurderes hvilke administrative oppgaver som bør ligge hvor, gitt dagens studieadministrative støttesystemer. Gevinstene ved en hybridmodell bør analyseres grundigere enn det som var mulig innen Reitan-utvalgets arbeid før beslutning tas om endelig organisering og også om det skal gjøres forskjell på betalende/ ikke-betalende studenter/ ulike markeder og evt hvorfor, her refererer avdelingen til forslag i Bolland-utvalgets rapport om en tredeling av markedet.

Spesifikke spørsmål vedr. Bolland-rapporten:

- f) Trenger NTNU en felles merkevare for EVU (NTNU VIDERE)?

Avdelingen støtter at NTNU trenger en felles merkevare NTNU VIDERE for tilbud vi har innen porteføljen videreutdanning (gitt at vi klarer å gi en god definisjon på hva vi legger i dette begrepet). Dette bør styrkes ytterligere.

Begrepet NTNU VIDERE som en merkevare for våre «videreutdanningsprodukter» bør ikke kobles direkte til administrative støttetjenester som vil finnes på flere nivå. I dag kan dette oppleves som forvirrende i noen sammenhenger, da NTNU VIDERE assosieres med den administrative enheten Seksjon for etter- og videreutdanning.

Når en gjennomgang av etterutdanningstilbud finnes bør man vurdere om denne porteføljen også skal legges inn under porteføljen NTNU VIDERE.

g) Bør NTNU satse mer på rene nettbaserte EVU-tiltak (MOOC etc.)?

Det trengs en begrepsavklaring mellom hva som menes MOOC og etter- og videreutdanning. Rene nettbaserte videreutdanningstilbud er ikke nødvendigvis MOOCer. MOOC slik begrepet er definert er i prinsippet ikke et videreutdanningstilbud, men et etterutdanningstilbud. Det gir ikke studiepoeng.

NTNU bør i større grad satse på tilbud som er nettbaserte inne mange utdanningstyper. For etterutdanningstilbud er dette meget aktuelt.

Vedlegg.

Høringssvar fra Seksjon for etter- og videreutdanning.

Vedlegg: Hørings svar fra Seksjon for etter- og videreutdanning

Reitan-utvalgets og Bolland-utvalgets rapporter om etter- og videreutdanning Høring

Høringsuttalelse fra Seksjon for etter- og videreutdanning ved Avdeling for utdanningskvalitet.

a) Vi ber om kommentarer til beskrivelsene av dagens situasjon og framtidens behov.

NTNU har mange konkurransefortrinn innen EVU som vi ønsker å påpeke: ett av dem er at vi allerede har en stor og etablert EVU-portefølje, er godt etablerte i markedet med disse og det er mange faglig og administrativt ansatte som har erfaring med EVU og EVU-markedene.

I rapporten er det et ønske om å fjerne fleksibilitet og stramme inn for å kunne ivareta en stor vekst. Samtidig mener vi det er viktig å påpeke at EVU skiller seg fra ordinær utdanning på flere områder: Målgruppen er mer kompleks, tilbudene er alt fra etterutdanningskurs til enkeltemner/ emneserier med studiepoeng til erfaringsbaserte studieprogram. Tilbudene kan være både egen- og eksterntfinansiert, og studentene er kanskje ikke innom campus men tar nettbaserte studiene eller samlingene kan være på hotell. Markedsføringen er spesialisert for å nå fram til de ulike målgruppene. Deltakerne skiller seg fra grunnstudenten fordi de har erfaring fra arbeidslivet, i tillegg har de full jobb og studiene blir tatt på fritiden. Det er en annen type kompleksitet og den må ivaretas for at NTNU skal tilby EVU av god kvalitet både faglig og administrativt og til alle som deltar på etter- og videreutdanning.

Markedet for EVU kan likevel forenkles noe: I finansieringsmåte: statlig eller markedsfinansiert, og i markeder: helse, skole, ledelse, økonomi, teknologi. For markedene helse og skole er finansieringen i høy grad i dag statlig, og målgruppene er (noe forenklet) sykepleiere innen helse, og lærere innen skole. For de tre andre markedene er «hele arbeidslivet» målgruppen, og finansieringen er i stor grad eksternt-/ delfinansiert av arbeidstaker eller arbeidsgiver.

NTNU skal satse på digitaliseringsområdet, og det vil sannsynligvis ikke komme en stor pott fra statlig hold, det betyr at markedet vi skal tilby EVU til er det eksterntfinansierte. En vurdering av organisering må ta hensyn til de ulike markedene vi skal operere i i framtida. NTNUs tjenester og systemer innen etter- og videreutdanning må være fleksible og sømløse og tilrettelagt for markedene vi skal operere i, både de statlig finansierte og de eksterntfinansierte.

Beskrivelse av dagens situasjon om organisering av støttesystemer er mangelfull og ufullstendig:

1. Reitan-rapporten baserer seg i stor grad på NIFU-rapporten (se f.eks kap 6.8 Utvalgets vurderinger) som har sett på fire ulike studieprogrammer/-tilbud. Disse ble trukket ut fordi de representerer ulike varianter av administrativ oppfølging. De viser bredden men er ikke representative modeller for den store videreutdanningsporteføljen som NTNU har og konklusjoner er derfor trukket på et ikke-representativt utvalg. Fordeler/ ulemper ved de fire ulike modellene blir heller ikke drøftet i særlig grad i NIFU-rapporten.

2. Reitan-rapporten mangler beskrivelse av hvilke arbeidsoppgaver som gjøres hvor samt hvordan arbeidsfordelingen er mellom enhetene. Det gir en delvis og ufullstendig beskrivelse av dagens situasjon når det gjelder administrasjon/ arbeidsdeling mellom nivå 1 og 2. Generelle konklusjoner er derfor trukket på et for tynt grunnlag.

Valg av modell:

Seksjonen anbefaler å beholde en sentral enhet med ansvar for: koordinering/ rådgivning ved utvikling av nye tilbud (basert på erfaring og kunnskap om markedet), markedsføring og markedsarbeid og studenttjenester og studentkontakt.

b) Vi ber om synspunkter og motforestillinger på anbefalinger gitt i de to rapportene.

Reitan-rapporten:

Anbefaling 1, 9, 11 og 12 støttes. For resten av anbefalingene, se kommentarer under.

Anbefaling 2: Støttes med kommentar:

Etterutdanning og videreutdanning kan også brukes strategisk for å prøve ut nye, innovative læringsressurser og –systemer. Det er også viktig å se hvilke muligheter studietilsynsforskriften åpner for når det gjelder å tenke nytt og ikke bare begrensningene den gir.

Anbefaling 3

Vi stiller spørsmålsteget ved om NTNUs samfunnsoppdrag innen etter- og videreutdanning bare skal være på masternivå. Dette er et strategisk spørsmål som i så fall må drøftes og avklares.

Vi mener NTNU **først og fremst** bør tilby EVU som utvikles i tett samspill med arbeidslivet og arbeidslivets behov. Det kan være etterutdanning og/ eller videreutdanning. Det er en trend at markedet ønsker kortere tilbud, gjerne modulbasert (mindre enn 7,5 studiepoeng), som kanskje kan bygges opp til å inngå i en grad. Det må være rom for å tilby kurs/ videreutdanning som har som mål å gi oppdatering eller innføring i ny teknologi/nye forskrifter osv. For mange vil det være interessant at dette er kurs med eksamen selv om studiepoengene ikke skal samles i en grad. Digitalisering og robotisering er eksempler på samfunnsutvikling som medfører stort behov for kompetanseheving for alle i arbeidslivet, mange av disse vil ikke være interessert i en hel grad.

Derfor bør NTNU tilby videreutdanning både på bachelor og masternivå, og etterutdanning. Vi risikerer ellers å utelate deltakere fra arbeidslivet som ikke har fullført en grad fra før, og som har sterkt behov for kompetanseheving innen sitt fag/bransje. Og som kanskje bare NTNU kan tilby i Norge.

Anbefaling 4:

Tilgang til gode lokaler for samlingsbasert undervisning med tilgang til kantine er en forutsetning for å få til økt etterutdanning og/ eller videreutdanning. Dette må være lokaler med tilgang til matservering og vranglearealer. Lokaler er allerede en flaskehals i dag.

Anbefaling 5:

Støttes med kommentar: Samtidig kan behov for ny videreutdanning i samfunnet føre til et ønske om/behov for å bygge opp nye fagmiljøer som i utgangspunktet ikke er "solide" nok. Hvordan tilnærme seg den problemstillingen?

Anbefaling 6:

Dagens årshjul for studiekvalitet og –planlegging er lite fleksibelt. NTNU bør legge til rette for en større fleksibilitet slik at endringer kan skje raskere, særlig på emne-nivå. I stedet for å stramme inn fleksibiliteten som er i dag innen videreutdanning bør hele årshjulet for studieporteføljeutvikling bli mer fleksibelt og tilpasset dagens virkelighet.

Anbefaling 7.

Vi tviler sterkt på at en felles søknadsfrist for EVU er det som passer markedet best og at dette vil føre til effektivisering. Ulike bransjer og virksomheter har ulike behov. Bedrifter som kjøper bedriftsinterne tilbud vil også ha egne ønsker/behov knyttet til søknadsfrister. Når det gjelder markedsføring er det en fordel med varierte søknadsfrister da vi i mindre grad må konkurrere med oss selv (eksempelvis kamp om oppmerksomhet i sosiale media). For opptak som blir spredt utover året betyr det i større grad at en unngår de verste toppene.

For videreutdanningsemner kan det også være god økonomi i å ta opp ekstra deltakere etter søknadsfristen dersom det er ledige plasser, både for tilbud med betaling og med egenfinansieringen der inntektene avhenger av studiepoengsproduksjon. Strikte regler knyttet til felles søknadsfrist kan medføre at potensielle tilbud må utsettes eller ikke blir gjennomført.

Vi anbefaler å utvikle retningslinjer slik at dekan slipper å godkjenne enkeltemner utenom årshjulet.

Anbefaling 8.

Støttes i hovedsak: Dette er enklere å løse for de som har EVU-tilbud som er statlig finansiert over lengre tid enn for eksempel de fakultetene som opererer i et marked med mer usikker finansiering gjennom deltakerbetaling/ delt finansiering. For noen markeder innen EVU der usikkerheten er større bør det derfor vurderes om det er mulig for fakultetene å selv ta stilling til om det inngår i undervisningsplikten eller ikke.

Anbefaling 10.

NTNU må holde seg innenfor rammebetingelser og regelverk. Det er en utfordring at sektoren har hatt ulik tolkning av regelverket og at KD har vært utydelige i sin tilbakemelding.

KD har fremdeles en streng tolkning av regelverket for egenbetaling noe som vil gi NTNU og hele sektoren utfordringer fremover – det gjelder særlig paragraf 3b i egenbetalingsforskriften. Dette bør sektoren ta opp.

Anbefaling 13.

Støttes, og arbeidet er i gang. Det gir god mening at videreutdanningstilbudene er pådriver for å ta i bruk og videreutvikle det store uutnyttede potensialet som ligger i nettundervisning. Dette vil kunne bli et viktig konkurransefortrinn innen videreutdanning, men også ha positive "spill-over"-effekter for campusstudenter

Anbefaling 14.

Arbeidet med rekruttering/ markedsføring til videreutdanning skiller seg ganske mye fra ordinære studier: For ordinære studier rekrutteres det til tre- eller femårige løp, og målgruppen er i alderen 18-23 år.

Målgruppen for videreutdanning er voksne i jobb (25 år og oppover) og de fleste tilbudene er på deltid, fra enkeltstående emner til erfaringsbaserte masterprogrammer, tilrettelagt for folk i jobb. Det brukes andre metoder/ verktøy for å få en deltaker til å søke på et enkeltstående videreutdanningsemne enn for å få en student til å søke på et grunnstudium på tre til fem år.

Det er i dag god kommunikasjon og samarbeid ved behov med studentrekruttering og de som har ansvar for nettsider for utdanning i kommunikasjonsavdelingen. Vi jobber ikke i et vakuum og vi deler og lærer av hverandre.

Anbefaling 15 a og b.

Reitan-utvalget har ikke gjort noen analyse som viser at en nedlegging av seksjonen (integrrert modell) vil føre til bedre eller mer effektiv administrasjon av EVU. Rapporten har videre i liten grad sett på arbeidsfordeling mellom involverte enheter i dagens modell. Likevel hevdes det i denne anbefalingen at en avvikling av seksjonen er løsningen for å få en optimal studieadministrativ modell.

En desentralisering av støttefunksjoner vil ødelegge den styrken det gir å jobbe sammen om administrasjon av videreutdanning i en gruppe og på fulltid i en sentral enhet. I en sentral enhet deles erfaringer kontinuerlig, og man ser behovet både for utvikling av nye rutiner og nye systemer lettere enn hva kontaktpersoner på ulike institutt alene vil kunne gjøre. Arbeidsprosesser kan kontinuerlig tilpasses fordi man til enhver tid har et stort grunnlag å hente erfaringer fra, og fordi man raskt kan dele erfaringer basert på tilbakemeldinger fra studenter og faglærere. En sentral enhet er viktig både for at NTNUs EVU fremstår som profesjonell og enhetlig utad i alle sammenhenger, og gir de beste mulighetene til å utvikle bedre og mer effektive systemer innad på NTNU. En sentral enhet bør arbeide for at driftsoppgaver automatiseres i stedet for at oppgavene flyttes ut til andre enheter.

Oppfølging av EVU er avhengig av tett samspill i det administrative apparatet, fra regnskap, til markedsføring, utvikling og revidering av nettsider og administrasjon. Deltakere må ha ett sted å henvende seg for å slippe å bli sendt rundt i systemet. Det samme gjelder for fagmiljøene. Per i dag er systemene så lite fleksible at det å dele opp oppgavene på flere sentrale enheter og på alle fakulteter vil være lite hensiktsmessig, lite effektivt og gå ut over kvaliteten på tjenestene, både for eksterne og interne.

Når EVU-prosessen (utvikling av-, og integrering mellom, systemer) er mer tilrettelagt for videreutdanning, er det naturlig at oppgaver flyttes. Per i dag ser det sømløst ut fordi Seksjon for etter- og videreutdanning ivaretar "manglene" og gjør prosessen mer effektiv, bedre og enklere for brukerne (både fakultet og deltakere). Før prosessene i større grad er heldigitaliserte (både den faglige og administrative virksomheten) ser vi det som svært lite hensiktsmessig å flytte oppgavene ut av seksjonen.

Studenter på EVU har andre behov for støtte og veiledning om systemer osv enn ordinære studenter. Det kan være mer hensiktsmessig og effektivt at en ivaretar dette sentralt for å sikre ensartet behandling og effektivitet så ikke fakultetene utvikler egne løsninger.

Det er også naturlig å se for seg at det i en integrert modell vil påløpe betydelige koordineringskostnader og unødig tidsbruk for involverte i studieadministrasjonen når administrasjonen blir spredt på flere enheter og nivå. Dette gjelder særlig for tverrfakultære tilbud.

Konferanse-enheten i seksjonen blir ikke diskutert i Reitan-rapporten. Disse tjenestene er en viktig støttefunksjon innen etterutdanning.

Spesifikke spørsmål vedr. Reitan-rapporten:

- c) *Vi ønsker enhetenes vurdering på om de finansielle rammebetingelsene som avklares i Reitan-rapporten påvirker NTNUs EVU-ambisjoner og fagmiljøenes egne muligheter til å bidra med å nå dette målet.*

KDs strenge tolking av egenbetalingsforskriftens paragraf 3b er utfordrende for hele sektoren. At det ikke er lov å tilrettelegge eksisterende emner i ordinære studieprogram som videreutdanningsemner med betaling, betyr at fagmiljøene alltid må utvikle noe helt nytt dersom de skal tilby videreutdanning. Alternativt utvikle en hel erfaringsbasert mastergrad.

- d) *Har dere synspunkter på anbefalt modell (integrert modell) eller på de andre to modellene som presenteres i Reitan-rapporten (sentralisert og hybrid)? Jfr. kap. 6 Organisering av støttetjenester (anbefaling 15)*

Se kommentarer under anbefaling 15 i Reitan-rapporten

- e) *Foreslå gjerne alternative modeller til organisering av støttefunksjoner og begrunn forslaget. Jfr. kapittel 6.6 og anbefaling 15.*

Rapporten sier ikke noe om en eventuell omorganisering til desentral modell vil føre til mindre ressursbruk/ mer effektiv administrasjon/ bedre etter- og videreutdanning. Det er heller ikke gjort en vurdering av hvor effektiv dagens organisering er.

Dagens seksjon for etter- og videreutdanning jobber både med opptak og eksamen for videreutdanningsemner, selv om disse arbeidsoppgavene hører til i Avdeling for studieadministrasjon for ordinære studietilbud. I tillegg bidrar seksjon i utvikling av tilbud gjennom fasilitering og er et sentralt kontaktpunkt for arbeidslivet. Vi klarer ikke å se hvilke oppgaver som eventuelt skal overføres til fakultetene ved en integrert modell.

Som NIFU påpeker i sin rapport er det "etter deres vurdering ikke nødvendigvis slik at spørsmålet om hvordan en arbeidsdeling mellom en sentral støttefunksjon og virksomhetsnivået mest hensiktsmessig bør organiseres trenger å bli besvart med den samme løsningen på tvers av alle EVU-tilbud ved NTNU". Eksempelvis har vi i dag videreutdanningstilbud innen sykepleie som går på heltid, disse studentene kan administreres som ordinære studier men gjerne markedsføres under NTNU VIDERE-merkevaren dersom det er viktig for å nå målgruppen.

Når prosjektet Framtidens EVU-prosess igangsettes vil det sette et større trykk på å få tilrettelagt systemene for EVU. Det er flere digitaliseringsprosjekter i gang både nasjonalt og lokalt som får betydning for EVU fremover. En av prosjektets oppgaver blir å ha en oversikt over, og ved behov innta en aktiv rolle, i disse prosjektene, for å ivareta relevante delprosesser. Eksempler på igangsatte prosjekter/ prosesser er studieplanprosessen, nettbutikk-prosjektet og BOTT. Maconomy for EVU er allerede under utrulling og vil gi fakultetene tilgang til, og ansvar for, økonomisk oppfølging av EVU-prosjektene. Prosjektet vil også utvikle nye løsninger for å minimere manuell flytting av informasjon som skjer i dag.

Det er helt avgjørende for NTNUs strategiske satsning på området at systemløsningene for administrasjon og markedsføring av etterutdanning og videreutdanning styrkes i takt med de strategiske målsettingene.

I NTNUs politikk for eksterntfinansiert etter- og videreutdanning legges konferanser og konferansetjenester under området etterutdanning. Det er et konkurransefortrinn at NTNU har et profesjonelt støtteapparat for faglige og vitenskapelige konferanser. Disse tjenestene bør også ligge der det er mest hensiktsmessig og

flytting bør ikke skje uten en grundig vurdering og analyse av hvorfor og hvilke synergier det vil kunne gi å flytte disse tjenestene.

Bolland-rapporten:

a) Vi ber om kommentarer til beskrivelsene av dagens situasjon og framtidens behov.

Støttes

b) Vi ber om synspunkter og motforestillinger på anbefalinger gitt i de to rapportene.

Anbefaling 1- 5, 7 og 11-15: Støttes.

Resten av anbefalingene er kommentert, se under.

Anbefaling 6:

Støttes i hovedsak: En ny master må ha en teknologisk hovedprofil og sees i sammenheng med allerede eksisterende mastere for å unngå intern konkurranse. Viktig å avklare om deler av ett masterprogram kan inngå i et annet osv. for å unngå intern konkurranse.

Anbefaling 8

NTNU VIDERE bør benyttes som varemerke for all EVU fra NTNU. Det bør ikke markedsføres EVU med andre varemerker.

Anbefaling 9

Støttes. EVU må integreres i eksisterende nettverk/ næringsringer/ RSA osv der det er hensiktsmessig i stedet for at det opprettes nye samarbeid med de samme interessentene.

Anbefaling 10

Vurdere om det allerede finnes fagråd (eks RSA), og om de fungerer tilfredsstillende eller om det bør opprettes nye fagråd spesifikt for EVU.

Spesifikke spørsmål vedr. Bolland-rapporten:

f) Trenger NTNU en felles merkevare for EVU (NTNU Videre)?

Ja, det er allerede godt innarbeidet og bør videreføres som varemerket for etter- og videreutdanning ved NTNU.

NTNU VIDERE bør brukes i markedsarbeidet for alle utdanningstilbud som er tilrettelagt for voksne i jobb. Det jobbes bredt og systematisk med å gjøre NTNU VIDERE synlig og kjent og tilgjengelig for målgruppen "voksne i jobb". Dette arbeidet bør fortsette og vi bør bruke mer ressurser på å gjøre merkevaren allment kjent.

Når en gjennomgang av etterutdanningstilbud finnes bør man vurdere om denne porteføljen også skal legges inn under porteføljen NTNU VIDERE.

Det bør gjøres en vurdering av verdien av å ha bare en merkevare for etter- og videreutdanning opp mot det å bygge opp flere merkevarer under paraplyen.

g) *Bør NTNU satse mer på rene nettbaserte EVU-tiltak (MOOC etc.)?*

Kommentar:

Ja, NTNU bør se dette i sammenheng med Reitan-rapporten og insentiver for fagmiljø til å bli mer innovative i bruk av nye læringsformer, systemer og pedagogikk.

h) *Med bakgrunn i utredningen, hvilke EVU-tilbud ser fakultetene muligheter for å tilby på kort og lengre sikt?*

Ingen kommentar.

I tillegg til spørsmålene presentert over, må gjerne spørsmål/problemstillinger som ikke er berørt eller ikke er besvart tilfredsstillende i rapportene tas opp i høringssvarene.

Dersom resultatet av dette arbeidet fører til en integrert modell med nedlegging av den sentrale enheten for EVU, svekkes muligheten NTNU sentralt har til å bistå fakultetene med utvikling og gjennomføring av etter- og videreutdanningstilbud innen digitaliseringsområdet.

NTNU
Prorektor for utdanning

Deres ref: 2019/5846/KIRSTKL

Dato: 07.03.2019

Høringsvar Reitan og Bolland-utvalgenes rapporter om etter og videreutdanning

En grunnleggende premiss sett fra Akademikerforeningene ved NTNU er at EVU-aktivitet bør organiseres og tilrettelegges med stor grad av fleksibilitet. Dette er basert på at en forholder seg til markedsbaserte svingninger som avhenger av økonomiske konjunkturer, konkurransesituasjon samt variasjon over tid i hvilke fagtema og fagområder som er etterspurt. Hele det interne systemet bør derfor legge stor vekt på fleksibilitetsvurderinger, herunder at en ikke binder ressurser eller tar risiko som blir utfordrende ved svekket etterspørsel.

BOLLAND-UTVALGET

Akademikerforeningene ved NTNU mener grunnleggende at Bolland-utvalget har utarbeidet en god og realistisk rapport. Vi stiller oss bak de 15 anbefalingene utvalget gir. Våre merknader er som følger:

- Vi anser at det er hensiktsmessig med en felles merkevare (NTNU Videre) og stiller oss bak utvalgets formulering om at NTNU Videre som merkenavn bør styrkes.
- I avsnitt 6.3 gjøres vurdering rundt interne forhold, herunder uttrykkes at inntil videre bør ordninger med mulighet for ekstralønn knyttet til EVU videreføres. Vi kan ikke se hvordan en kan lage et fleksibelt, markedstilpasset opplegg rundt EVU spesielt rettet mot teknologi- og ledelsesfag uten at det også inngår økonomiske incentiver både på kort og lang sikt.
- Timetallsberegningene for gjennomføring av kurs er lave, kostnadssiden er også lavt normert noe som medfører at de beregner av ressursbehov som presenteres ikke er realistiske.
- Det er uklart om Bolland-utvalget tenker i retning av nye vitenskapelige stillinger som skal rettes mot EVU eller flere stillinger der andelen av tiden skal rettes mot EVU. Det er uklart om instituttnivået ved NTNU vil ønske tilsetninger som delvis eller i hovedsak er finansiert basert på fluktuierende EVU-etterspørsel.

REITAN-UTVALGET

Akademiker-foreningene ved NTNU er grunnleggende enig i mindretallsmerknaden formulert som:

«Rapporten synes å være skrevet for statlig finansierte EVU-tilbud, og ikke EVU-tilbud i et konkurransemarked» (side 67).

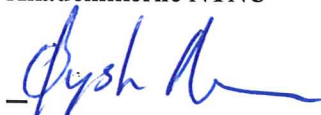
Vi stiller oss bak innholdet og de vurderinger som gjøres i de to dissenser samt uttalelsen fra seksjon for etter- og videreutdanning.

- Mindretallet går mot anbefaling 1 som sier at EVU-aktivitet bør integreres i den totale utdanningsvirksomhet samt anbefaling 8 som uttrykker at EVU skal være del av ordinære undervisningsoppgaver. Vi støtter mindretallets vurdering i at dette ikke fanger opp risikoaspektene som i særskilt grad kjennetegner deler av EVU-aktiviteten.
- I tillegg støtter vi mindretallsmerknaden knyttet til anbefaling 15, vi kan ikke se at det er hensiktsmessig å legge ned NTNU Videre da det vil gi fragmentering av oppgaver/ansvar og en svakere eksternt posisjon.
- Flertallet foreslår i anbefaling 7 standardiserte søknadsfrister. I en av mindretallsmerknadene argumenteres med at dette bør gjøres *«der det er hensiktsmessig»* (side 69). Vi støtter dette mindretallssynspunktet og den argumentasjon som presenteres for å opptre i forhold til det som er hensiktsmessig i en konkurransesituasjon.

Vi er kritiske til at det legges frem en delt rapport der flertallet ikke i tilstrekkelig grad vektlegger aspekter som gjør at NTNU vil ha mulighet for å gi fleksible, markedsrettede tilbud spesielt ovenfor privat næringsliv. Ulike deler av NTNU arbeider mot ulike samfunnsområder der det vil være variasjon i hva som er hensiktsmessige arbeidsformer og organisatoriske løsninger. Det er uheldig når flertalls-konstellasjoner i utvalg ikke respekterer slike forskjeller.

Mindretallsmerknadene indikerer betydelig frustrasjon med premisser og konklusjoner slik dette ble definert av flertallsgrupperingen. Vi vil spesielt minne om mindretallets påpekning om at mandatet sier at en skulle utrede **«hvordan NTNU skal styrke EVU-virksomheten med basis i dagens EVU-politikk»** og at denne føringen **«ikke har dannet utgangspunkt for arbeidsgruppens diskusjon»** (side 68/69).

Akademikerne NTNU

Øystein Moen

Hørings svar fra Forskerforbundet NTNU på rapporter fra Reitan-utvalget og Bolland-utvalget

Styret i Forskerforbundet ved NTNU har behandlet rapportene fra Reitan-utvalget og Bolland-utvalget og har følgende kommentarer:

Forskerforbundet støtter ikke Reitan-utvalgets forslag om å legge ned NTNU Videre og i stedet integrere EVU som del av den totale utdanningsvirksomheten. Vi støtter dermed Bolland-utvalgets anbefaling (pkt. 8) om at NTNU Videre bør videreføres og styrkes.

Forskerforbundet er bekymret for den arbeidsmengden som legges på administrative og vitenskapelige ansatte hvis EVU skal integreres i den totale utdanningsvirksomheten, og har liten tro på at det vil være mulig å ivareta EVU på en god måte gjennom en slik løsning. Administrasjonen ved NTNU har allerede vært gjennom effektiviseringsprosesser som gjør at tilgangen på administrative ressurser er redusert. Samtidig flyttes stadig flere arbeidsoppgaver ned til instituttnivået. Dette gjør at det derfor vil være en utfordring å bli pålagt enda flere arbeidsoppgaver (og at NTNU Videre sin ressurs 'smøres utover' vil ikke dekke opp dette). EVU er i tillegg en ganske annerledes virksomhet en ordinær utdanning, ettersom EVU ofte krever større fleksibilitet og raskere beslutningsprosesser enn det som det ordinære studieplanarbeidet legger opp til. For at vitenskapelig ansatte skal kunne utvikle og gjennomføre EVU på en god måte vil man være helt avhengig av gode administrative tjenester. Hvis dette ikke er på plass, vil denne type arbeidsoppgaver havne hos vitenskapelig ansatte og dermed bli en tilleggsbelastning (som igjen kan påvirke motivasjonen for å ta på seg denne type virksomhet).

Det er også et spørsmål i hvilken grad fakultet og institutt vil være i stand til å ivareta, og ikke minst *øke*, sin EVU-aktivitet uten støtte fra NTNU Videre. I det hele tatt er effektene for vitenskapelige ansatte av innføring av TDI-modellen for kostnadsberegning uklar da den er basert på vitenskapelig tid til undervisning og studiepoeng, men ikke tar hensyn til forskningstid, samt at videreutdanningstilbud ikke gir studiepoeng. Konsekvensen av innføring av TDI-modellen sammen med integrering av EVU i ordinær virksomhet er ikke godt nok utredet. Samtidig som det kan virke gunstig å legge støttefunksjoner nært virksomheten, vil nedleggelse av NTNU Videre kunne føre til økte forskjeller og mindre flerfaglig samarbeid. Dette vil kunne medføre skjevheter på fakultetsnivå mellom de som har god råd og de som ikke har de samme tilgjengelige ressursene.

Forskerforbundet vil dermed, i stedet for å legge ned NTNU Videre, anbefale at NTNU Videre styrkes og at det lages et mer tydelig rammeverk for hvordan samarbeidet mellom fagmiljøene ved NTNU og NTNU Videre skal fungere. Dette må inkludere ansvarsfordeling, og økonomistyring- og rapportering.

Vennlig hilsen

Forskerforbundet ved NTNU

Notat

Til: Kirsti Klokkehaug

Kopi til:

Fra: FUS

Høringssvar fra FUS på Reitan-utvalgets og Bolland-utvalgets rapporter om etter- og videreutdanning

Vi viser til kunngjøring på Innsida datert 15. februar i år.

FUS drøftet rapportene i sitt møte 7. mars og vil spille inn følgende synspunkter:

- EVU-markedet er svært mangfoldig. Det er stor forskjell på markedet for helse-, sosial- og lærerutdanninger og markedet for teknologi-, økonomi- og lederutdanninger. NTNU må kunne forholde seg til begge disse typer markeder - dvs to ulike verdensanskuelser.
- I teknologi/økonomi/ledelse-markedet må NTNU kunne snu seg raskt - fleksibilitet er altså viktig
- EVU-kjøpere trenger å møte NTNU som én organisasjon
- NTNU har store ambisjoner innenfor EVU. Rammebetingelsene synes ikke å være til stede for å realisere disse, og det vil kunne gå ut over de ordinære studentene.
- Hvis EVU-ansvaret flyttes helt eller delvis til fakultetene, er det viktig med egne incentiver for EVU-studietilbud
- Fakultetene er bekymret om de skal bli tilført nok en oppgave fra nivå 1 uten at det følger nok ressurser med. Økt aktivitetsnivå uten økt ressurstilgang er rett og slett ikke enkelt å realisere
- Samlet sett peker punktene over i retning av å beholde NTNU Videre, evt ha et tilsvarende apparat på nivå 1
- Bolland-utvalgets rapport virker for øvrig ganske lite fokusert på digitalisering - som den skulle fokusere spesielt på

Postadresse
7491 TRONDHEIM

Org.nr. 974 767 880
E-post:
postmottak@ntnu.no
<http://www.ntnu.no>

Besøksadresse
Høgskoleringen 1,
Hovedbygningen

Telefon
+47 73 59 50 00
Telefaks
+47

Saksbehandler
Nils Rune Bodsberg
Tlf: +47

- Utvikling av nye markedstiltak må også ta hensyn til allerede eksisterende tilbud - f.eks. innenfor området teknologiledelse

Med hilsen

Nils Rune Bodsberg
FUS-sekretær

Mads Nygård
FUS-leder

Aina Nedal

From: Anne Borg
Sent: mandag 8. april 2019 21:10
To: Aina Nedal
Subject: Fwd: Høringsinnspill om Reitan-utvalgets rapport

Sendt meg direkte
Mvh Anne

Sendt fra min iPhone

Videresendt melding:

Fra: Jan Erik Kaarø <jan.kaarø@ntnu.no>
Dato: 8. april 2019 kl. 21:04:54 CEST
Til: Anne Borg <anne.borg@ntnu.no>
Kopi: Siv Anniken Røv <siv.anniken.rov@ntnu.no>
Emne: Høringsinnspill om Reitan-utvalgets rapport

Heisan

Her kommer høringsuttalelse fra ledelsen i Kommunikasjonsavdelingen om Reitan-utvalgets rapport. I høringsbrevet som ble sendt ut fant jeg ikke noen adresse til dem som skal motta høringene, så derfor sender jeg dette til deg og satser på at du videresender til riktig instans 😊

Mvh Jan Erik K.
NTNU Kommunikasjonsavdelingen

Kommunikasjonsavdelingens innspill:

Ledelsen i Kommunikasjonsavdelingen har merket seg at avdelingen er omtalt flere steder i rapporten fra Reitan-utvalget om framtidig utvikling og organisering av NTNUs EVU-virksomhet. Vårt innspill er at vi **støtter å beholde en sentral EVU-enhet.**

Ledelsen i Kommunikasjonsavdelingen støtter mindretallet i utvalget som mener at "NTNU videre" bør beholdes som sentralt, koordinerende og utøvende ledd i EVU-arbeidet. Vi synes at det argumenteres godt for dette i begrunnelsene for dissensene i utvalget, som er vedlagt rapporten. Her vises det blant annet til at NHH og BI har stor suksess i EVU-markedet med sentraliserte modeller. For vår del vil vi føye til at erfaringene med organiseringen av ph.d.-utdanningen og innovasjons- og nyskappingsarbeidet på NTNU viser svakhetene ved en desentralisert organisering. Man risikerer da at fakultetene organiserer arbeidet på hver sin måte og ikke som en felles prosess.

Hvis NTNU skal lykkes med sin EVU-satsing tror vi det er avgjørende at man har et felles ansikt og navn på denne merkevaren. Det gjør det lettere både for studenter og bedrifter å «forstå» tilbudet, ta kontakt og forholde seg til EVU på NTNU. Det gjør det også lettere å markedsføre tilbudet.

Hvis den foreslåtte desentrale modellen blir vedtatt og det blir aktuelt å overføre noe av NTNU videres virksomhet til Kommunikasjonsavdelingen forutsetter vi at avdelingen og våre medarbeidere får uttale seg om dette før et vedtak fattes.

Aina Nedal

From: Inger-Anne Fånes Sætermo
Sent: fredag 8. mars 2019 13:49
To: Aina Nedal
Subject: FW: Innspill til de to EVU-rapportene v/Reitan og Bolland, fra NTNU Drive v/leder Inger Langseth

t.o.

From: Inger Dagrund Langseth <inger.langseth@ntnu.no>
Sent: Friday, March 8, 2019 1:47 PM
To: Anne Borg <anne.borg@ntnu.no>
Cc: Inger-Anne Fånes Sætermo <inger-anne.satermo@ntnu.no>
Subject: Innspill til de to EVU-rapportene v/Reitan og Bolland, fra NTNU Drive v/leder Inger Langseth

Innspill til de to EVU-rapportene v/Reitan og Bolland, fra NTNU Drive v/leder Inger Langseth

Vi mener at rapporten ikke i tilstrekkelig grad løfter frem viktigheten av å satse på nettbasering av eksisterende og framtidige studietilbud. Dette omfatter videreutvikling av infrastrukturen for nettbasering av NTNU sine studietilbud.

Utvikling og gjennomføring av nettbaserte studier med høy kvalitet, forutsetter at NTNU har solide faglige og administrative støttefunksjoner som samspiller godt.

Ved større grad av nettbasering av både eksisterende og fremtidige tilbud, vil vi få bedre ressursutnyttelse gjennom skalerbarhet og gjenbruk i kurs og emner. Vi vil få økt fleksibilitet for deltakerne og redusere behovet for fysiske samlinger. Dette vil redusere trykket på campus og samtidig bidra til økt rekruttering, både i nasjonal, nordisk og global sammenheng.

En styrking av det nettbaserte studietilbudet vil synliggjøre NTNU og bidra til omdømmebygging nasjonalt og internasjonalt. Slik vil NTNU bidra til utvikling av høyere utdanning, og være klar til å møte konkurransen fra globalt anerkjente universitet og plattformer.

Hilsen Inger,
NTNU Drive

Vennlig hilsen,
Inger Langseth
Norwegian university of science and technology, NTNU
Tel. 41273111

Høringssvar – Reitan-utvalgets og Bolland-utvalgets rapporter om etter- og videreutdanning

Reitan-utvalget fremhever under beskrivelsen av trender at «...digitalisering, automatisering og robotisering vil føre til at 1/3 av dagens yrker forsvinner i Norge. De andre to tredjedelene vil innen 2030 bli gjennomgripende forandret, sannsynligvis i et akselererende tempo.»(s.9)

Det kan være grunn til å moderere denne påstanden. [NOU 2018:2 Fremtidens kompetansebehov](#) fastslår at «Digitalisering innebærer at arbeidsoppgavene endres i eksisterende yrker, på tvers av utdanningsnivåene til arbeidstakerne. Det fører til at yrkene får annet innhold og andre kompetansekrav, og ikke nødvendigvis at yrkene forsvinner.»

Parat deler imidlertid synet på de viktige drivere for framtidens kompetansebehov og beskrivelsen av fremtidige behovet for generisk kompetanse.

Generelt om høringen, jamfør a) og b) og noe d)

Parat støtter hovedprinsippet om at etter- og videreutdanning gjøres fagnært og at EVU integreres som en del av den totale utdanningsvirksomheten. En faglig forankring vil innebære at EVU inngår i enhetenes strategiske arbeid. Parat mener det er viktig at aktiviteter sees i sammenheng. For å oppnå ønsket kvalitet støtter vi at fag og administrasjon sees i sammenheng, og at framtidig organisering av EVU må reflektere den gjensidige avhengigheten.

Parat er opptatt av at det fremover gjennomføres gode prosesser og at ansatte ivaretas på en god måte ved overføring av oppgaver og har en klar forventning om både lov- og avtaleverk følges. Det er viktig at NTNU tar vare på det som er NTNU Videre sine styrker, nemlig deres evne til å rigge og gjennomføre opptak og organisatorisk igangsette videreutdanninger til ulik tid. Slike tjenester mener vi fortsatt må finnes i NTNU, også dersom det besluttes at Seksjon for etter- og videreutdanning legges ned. Parat forventer at de ansatte håndteres på en god måte og at avtaleverket knyttet til medvirkning og medbestemmelse blir fulgt.

Parat vil særlig peke på at opptakskompetanse sikrer likebehandling og at regelverk følges. Dette er en viktig kompetanse som må videreføres i robuste enheter - der slik kompetanse samles. Vi mener at opptak til videreutdanninger må gjøres av egne team som har dette som spesialfelt. Slike opptak krever oftere samarbeid med fagmiljøer bl.a. fordi vurdering av realkompetanse har et langt større omfang blant disse gruppene. Vi er opptatt av at videreutdanningsstudenter ved NTNU skal få god informasjon og tilstrekkelig relevant støtte gjennom studiet. Det er viktig at dette blir ivaretatt framover, uavhengig av hvor de ulike støttetjeneste organisatorisk blir plassert.

Vi mener dette er viktige oppgaver som inngår i videreutdanningsstudentens opplevelse av kvalitet og som igjen har betydning for omdømme og mersalg.

Parat mener at framtidig organisering av EVU ved NTNU må møte samfunnets og arbeidslivets behov og ønsker for hvordan videreutdanning skal organiseres. I det ligger at EVU har et annet marked enn grunnutdanningene. Vi er overbeviste om at NTNU ikke vil være konkurransedyktig på EVU-markedet dersom aktiviteten som hovedregel skal inngå i grunnutdanningenes årshjul og søknadsfrister, jamfør anbefaling 6 og 7 i Reitan-rapporten. Vi er videre skeptiske til å lage byråkratiske løsninger for det som Reitan-rapporten omtaler som «unntak». Vi mener fleksibilitet vil bli den nye normalen, for organisering av etter- og videreutdanninger. Det vil heller være unntaksvis at EVU kan organiseres på lik linje med grunnutdanningene. Parat støtter at vi organiserer EVU på en fleksibel (nok) måte slik at det ikke svekker NTNUs omdømme.

Spm f)

Parat støtter at NTNU viderefører merkevaren NTNU Videre. Vi mener at merkevaren kan benyttes uavhengig av hvordan EVU organiseres internt.

Spm g)

Parat er opptatt av at kvalitet må gå foran kvantitet for all vår aktivitet, også videreutdanninger. Flere mener at MOOC er en dyr løsning som legger beslag på et stort antall undervisningsressurser, fordi konseptet legger opp til full frihet for når man ønsker å studere og i hvilket tempo. MOOC som konsept vil kreve emner som utelukkende egner seg for selvstudier uten noen som helst form for veiledning, for å kunne forsvares. Parat støtter den mye brukte modellen for videreutdanning med fysiske samlinger, med nettbasert mellomarbeid og undervisningsaktivitet mellom samlingene. Vi støtter de mange studentene som mener at erfaringsdeling er en viktig del av videreutdanningen, og at diskusjoner fungerer best når studentene møtes og blir litt kjent. Vi støtter anbefaling 4 i Reitan-rapporten om at fysiske samlinger vil styrke muligheten for å videreutvikle generiske ferdigheter.

Avslutning

Det viktigste for Parat er at vi ved endringer i organiseringen av EVU tar vare på de ansatte og på den kompetansen disse har. Videre er vi opptatt av at gevinster ikke må tas ut på forhånd. Alle endringsprosesser må få tid til å virke. Med en vedtatt målsetting som innebærer mer enn en dobling av EVU aktiviteten må dette understøttes av rammebetingelser som gjør dette mulig. Parat støtter Reitan-rapporten i at fysiske EVU-samlinger legges til faglig campus. En vekst i EVU vil gi premisser for campusprosjektet og det er grunn til å se de ulike satsingene i NTNU i sammenheng. I dag er undervisningslokaler og kontorarealer en knapp faktor. Det har lite for seg å lage politikker og satsninger som ikke lar seg gjennomføre pga. praktiske begrensninger i infrastruktur.

Med vennlig hilsen

Morten Mørch
Hovedtillitsvalgt